

Mesijansko Biblijska Studija - 066

SLUŽBE DUHA SVETOGA

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

SLUŽBE DUHA SVETOGA

MBS066

Dr. Arnold Fruchtenbaum

Ne po delima koja mi u pravednosti učinismo, nego po svom milosrđu On nas spasi, kupelji regeneracije i obnove po Duhu Svetome.

(Poslanica Titu 3:5)

UVOD

Službe Duha Svetoga proučavaćemo u pet velikih područja: prvo, u odnosu prema Pismima; drugo, službe Duha Svetoga u Starom Zavetu; treće, u odnosu na prirodan svet; četvrto, u odnosu prema vernicima; i peto, službe Duha Svetoga u budućnosti.

I. SLUŽBE DUHA SVETOGA U ODNOSU PREMA PISMIMA

Postoje tri službe Duha Svetoga koje se odnose na Pisma: otkrivenje, nadahnuće, i prosvetljenje.

A. Služba Otkrivenja

Otkrivenje znači, „primiti i razotkriti istinu”. Otkrivenje je skidanje vela sa nečeg šta do sada nije bilo otkriveno. Izvor Božanskog otkrivenja koji skida veo sa neotkrivene istine jeste Duh Sveti. U Starom Zavetu, ovo nas se podučava u II Samuilova 23:2-3; Jezekilj 2:2; 8:3; 11:1, 24; i Mihej 3:8. U Novom Zavetu, ovo nas se podučava u Jovan 16:12-15; I Korinćanima 2:9-10; i II Petrova 1:21. Otkrivenje se odnosi na primanje istine od Boga.

B. Služba Nadahnuća

Druga služba koja je povezana sa Pismima jeste delo nadahnuća. Nadahnuće se tiče toga da se istina zabeleži. Kada ljudi beleže ono što im je otkriveno, oni su osposobljeni da to zabeleže u potpunosti slobodni od pogreške posredstvom ove službe Duha Svetoga. I dok otkrivenje jednostavno znači da je istina otkrivena osobi direktno od Boga, nadahnuće uključuje i samo beleženje istine koja je otkrivena.

Nije sve šta je otkriveno neophodno posle toga i zabeleženo. Na primer, u Otkrivenju 10, Apostol Jovan je primio otkrivenje o nečem što je sedam gromova govorilo. Ali kada je to pokušao da zapiše, istog trenu mu je rečeno, „Ne zapisuj.” To je primer otkrivenja, nečeg šta je Jovanu otkriveno bez nadahnuća, i Jovanu nije dopušteno da to zapiše.

Ali ono što je otkriveno od Duha Svetoga, pa posle zapisano, učinjeno je zahvaljujući nadahnuću Duha Svetoga. Duh Sveti je izvor nadahnuća. U Starom

Zavetu ovo nas se podučava u Isaiji 59:21; u Novom Zavetu u Matej 22:43-44; Marko 12:36-37; Dela 1:16; 4:25-26; 28:25-28; i II Timoteju 3:16.

C. Služba Prosvetljenja

Treća služba Duha Svetog, koja se tiče Pisama, jeste delo prosvetljenja. Prosvetljenje znači, „da se razume istina”. I dok su službe otkrivenja, i nadahnuća, dela Duha Svetoga koja su ograničena samo na proroke, delo prosvetljenja je nešto šta Duh čini kod svih vernika. Prema I Jovanovoj 2:20, svaki vernik **ima pomazanje od Svetog**, u trenutku kada je spašen, a to i čini mogućim delo prosvetljenja Duha Svetoga.

Prosvetljenje ima veze za razumevanjem istine. Kada Duh Sveti učini delo otkrivenja, On otkriva proroku istinu. Kada Duh Sveti učini delo nadahnuća, On prouzroči da prorok zapiše, bez pogreške, istinu koja mu je otkrivena. Tada dolazi delo prosvetljenja, pomoću kojeg Duh Sveti pomaže vernicima da razumeju to šta su proroci zapisali.

Prebivanje Duha Svetoga u vernicima daje im sposobnost da razumeju Pisma na dva načina: tako da prosvetli um vernika dok on lično proučava Bibliju, kao i na način da nekim vernicima da dar da budu učitelji, tako da oni mogu da pomognu drugim vernicima da razumeju Reč. Kada vernik razume duhovnu istinu, on je razume upravo zbog službe prosvetljenja Duha Svetoga. U Starom Zavetu, ovo se podučava u Nehemija 9:20; u Novom Zavetu, u I Korinćanima 2:14-16; i u Efescima 1:15-18.

II. SLUŽBE DUHA SVETOGA U STAROM ZAVETU

Drugo područje ove naše studije jeste rad Duha Svetoga u Starom Zavetu. Ovo može da se podeli u tri kategorije.

A. Služba Duha Svetoga u Odnosu na Stvaranje

Prva kategorija se odnosi na Njegov rad u Stvaranju. Ne samo da su Otac i Sin uključeni u Stvaranje, već je u Stvaranje uključen i Duh Sveti. Na primer, u Postanku 1:2, Duh Sveti lebdi, ili leži (reč može da označava pticu koja leži na jajima) nad bezdanom da od haosa iznese uređeno stanje. U Knjizi o Jovu 26:13, Duh Sveti ukrašava univerzum u vremenu Stvaranja. U Jovu 33:4, Duhu Svetom daje se zasluga za stvaranje života čoveka. U Psalmu 33:6, Duh, **dah usta Njegovih**, odgovoran je za stvaranje materijalnog univerzuma. U Psalmu 104:29-30, Duh Sveti je dogovoran za stvaranje i očuvanje života. U Isaija 40:12-14, Duh Sveti je odradio dizajn u Stvaranju. Jedno od glavnih dela Duha Svetoga u Starom Zavetu jeste Njegovo delo u Stvaranju.

B. Služba Duha Svetog u Odnosu na Svet

Druga kategorija jeste delo Duha Svetog u odnosu na svet. Ima jedan odlomak koji govori o ovome, i taj odlomak je Postanak 6.

U Postanku 3:15, gde nalazimo prvo proroštvo o Mesiji, predviđeno je da će On da dođe iz semena žene, i da će on da ima trajni konflikt sa zmijom. ***I neprijateljstvo zamećem između tebe i žene, i između tvoga semena i njena semena.*** Postojeće ***neprijateljstvo*** između Sotone i ljudskog ženskog dela, a neprijateljstvo će da se nastavi između Sotone i onoga ko će da bude „seme žene”: protiv Osobe samog Mesije.

Vidimo ***neprijateljstvo*** na delu već u prva dva stiha Postanka 6, gde, u pokušaju da se iskuša i iskvari seme žene, neki od anđela Sotone, ili demoni, uzimaju na sebe ljudski oblik i ulaze u mešane brakove sa kćerima ljudskim. Sve ovo se dešavalo kao pokušaj da se kuša i da se obesnaži proroštvo iz Postanka 3:15. Sotonsko ***neprijateljstvo*** jako je dobro iskazano u poglavlju 6. Rezultat ovog sjedinjenja između žena i palih anđela bila je nekakva groteskna rasa, koja će na kraju dovesti do Potopa.

U Postanku 6:3, nalazimo stvarni uzrok i razlog Potopa: ***Tada Gospod reče: 'Neće se moj duh daveka parbiti sa čovekom, ipak je on telo; pa neka bude dana njegovih stotinu i dvadeset godina.'***

Stoga, o Njegovom odnosu prema svetlu, rečeno nam je da Duh Sveti čini delo parbljenja, suprostavljanja (stremljenja u suprotnom pravcu). Njegovo delo parbljenja jeste protiv greha. Ako bi se Duh prestao suprostavljati, to bi značilo da će uslediti uništenje. ***Stotinu i dvadeset godina***, On je nastavljao da se parbi protiv tog specifičnog greha, mešanih brakova, ali na kraju, prestao je da se suprostavlja čoveku, i po isteku tih stotinu i dvadeset godina, došao je Potop i uništio sve osim jedne porodice.

Posle Potopa, Duh je nastavio da čini delo protivljenja kako se čovek nastavio umnažati, a ovo delo suprostavljanja prošireno je Njegovim delovanjem na obuzdavanju zla. Demonii koji su ušli u te mešane brakove obuzdani su u ***Tartaru*** (II Petrova 2:4). Demonsko međudelovanje sa ljudskim očigledno je obuzdano i zadržano od ovog trenutka pa dalje, jer više ne vidimo da se događa ovaj greh mešanih brakova, iako je ljudski greh ponovno postao širom rasprostanjen. Tako da, općenito u odnosu na svet, Duh Sveti se parbi sa čovekom i obuzdava zlo.

C. Službe Duha Svetoga u Odnosu na Čoveka

Treća kategorija jeste delo Duha Svetoga u Starom Zavetu koje se odnosi na čoveka.

1. Ključna Razlika

Postoji ključna razlika između dela Duha Svetoga u Novom Zavetu nasuprot Njegovom delu u Starom Zavetu, a o njoj nam se govori u Jovan 7:37-39: ***A u poslednji, veliki dan blagdana Isus je stajao i vikao govoreći: 'Ako je neko žedan, neka dođe k meni i neka pije!'***

Ko veruje u mene, kao što Pismo reče, iz njegove će utrobe poteći reke vode žive.' A to reče o Duhu kojega su imali primiti oni što veruju u njega. Duh Sveti naime još ne beše dan, jer Isus još ne bi proslavljen.

Ovaj odlomak obećava da će jednog dana Duh Sveti biti u svakom verniku. Ali On ističe da Duh još nije bio dan. Ovo ne znači da Duh još uvek nije bio aktivan, jer On jeste bio aktivan kroz stranice Starog Zaveta, kao i u Evandeljima. Ali, na neki način, Duh Sveti nije činio nešto šta će da čini u verniku Novog Zaveta, a posle Mesijinog Vaznesenja.

Značenje Jovan 7:37-39 objašnjeno nam je u Jovan 14:16-17: ***I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utešitelja da ostane s vama dovek: Duha istine, kojega svet ne može da primi jer niti ga vidi niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer boravi sa vama i jer će da bude u vama.***

Prema ovom odlomku, Duh Sveti je do te tačke bio **sa** vernikom. Posle, On će da bude u verniku. I dok je Duh Sveti već bio **sa** učenicima kojima se Ješua (Isus) obraćao, u budućnosti, Duh Sveti će da bude u njima. To je ključna razlika.

Od Dela 2, Duh Sveti prebiva u svim vernicima. On nije prebivao u svim vernicima pre Dela 2, iako jeste prebivao u nekima (Brojevi 11:17, 25; 27:18). Radilo se o selektovanom prebivanju na način da Duh Sveti jeste prebivao u nekim vernicima u Starom Zavetu, ali ne u svima. II Carevima 2:9-12 jasno uči da Njegova služba prebivanja u Starom Zavetu nije bila sveopšta među svim vernicima.

Nadalje, oni koji jesu imali to prebivanje Duha Svetoga nisu neophodno imali to prebivanje za stalno. Na primer, u I Samuilovoj 16:14, Duh Sveti je otišao od Saula. U Psalmu 51:11, Kralj David moli: ***Duha svoga Svetoga ne uzmi od mene.*** Duh Sveti jeste prebivao u Davidu, ali Duh Sveti je takođe mogao i da napusti Davida. Stoga je Davidova molitva validna, vredi za vreme Starog Zaveta, ali ne vredi kao molitva Novog Zaveta.

Razlika između Starog i Novog Zaveta je dvostruka. Prvo, u Starom Zavetu, Duh Sveti je prebivao u nekim vernicima; u Novom Zavetu, od Dela 2, On prebiva u svakom verniku. Druga razlika je da su u Starom Zavetu, oni koji su imali prebivajućeg Duha, nisu ga nužno imali stalno. U Novom Zavetu, od Dela 2, Duh Sveti prebiva u verniku zauvek. Više će o ovome biti rečeno u Poglavlju IV.

2. Specifične Službe

Postoje tri posebne službe Duha Svetoga među ljudima u Starom Zavetu.

Prva služba je služba prebivanja. Duh Sveti je bio u nekim ljudima. Duh Sveti u Starom Zavetu nije prebivao u svim vernicima, ali On jeste prebivao u nekim vernicima. Na primer, On je prebivao u Isusu Navinu (Brojevi 27:18); Danilu (Danilo 6:3); i u prorocima Starog Zaveta (I Petrova 1:10-11).

Druga služba u Starom Zavetu jeste ta da je Duh Sveti dolazio nad neke ljude. Na primer, došao je nad Otniela (Sudije 3:9-10), nad Gedeona (Sudije 6:34); nad Jeftaja (Sudije 11:29); nad Samsona (Sudije 13:24-25; 14:6, 19, 15:14); nad Saula (I Samuilova 10:9-10); i nad Davida (I Samuilova 16:13).

Treća služba je služba punjenja. Razlika između punjenja i prebivanja biće studirana posle u ovom rukopisu, u Poglavlju IV. Primeri za službu punjenja ljudi od strane Duha Svetoga su Izlazak 28:3; 31:3; i 35:30-31.

3. Zaključak

U izvođenju zaključka o delovanju Duha Svetog među ljudima Starog Zaveta pet daljnjih posebnosti se daju istaknuti.

Prvo, rad Duha Svetoga u Starom Zavetu povezan je sa posebnom službom. Oni koji su pozivani u posebne službe bili su oni koji su primili poseban rad Duha Svetoga.

Drugo, rad Duha Svetoga bio je opskrba Božijim osposobljavanjem. Kako bi se neko osposobio da izvrši poseban zadatak, Duh Sveti je činio posebno delo.

Treće, rad Duha Svetoga često je značio opskrbljivanje Božanskom mudrošću. Ovo je posebno bilo istina u slučaju Danila, koji je primio jedinstvenu mudrost od Boga kroz delo Duha Svetoga.

Četvrto, delo Duha Svetoga bilo je opskrbljivanje posebnim veštinama. Dvojica koji su bili zaduženi za nadgledanje radova na Tabernakulu primili su ovu službu od Duha Svetoga (Izlazak 31:1-5). Njima su dane posebne veštine tako da je rad koji su oni obavljali na Tabernakulu bio izuzetno majstorstvo.

I peto, delo Duha Svetoga ponekad znači opskrbljivanje fizičkom snagom. Ljudi su bili osnaženi da bi mogli da obave velike stvari kada im je dana moć od Duha Svetoga. Jedan ovakav primer je Samson (Sudije 13:25; 14:6, 19; 15:14).

III. SLUŽBE DUHA SVETOGA U PRIRODNOM SVETU

Treće veliko područje službi Duha Svetoga jeste u Njegov rad u prirodnom svetu. Ovo je Njegov rad među nevernicima. Glavno delovanje Duha Svetoga među nevernicima jeste delo uveravanja. Delo Duha u uveravanju znači, „predstaviti istinu o određenoj stvari u tako jasnom svetlu da je spoznaju kao istinu čak i oni koji je ne prihvataju”. U odnosu na Evanđelje, uveravanje znači da se Evanđelje predstavi u tako jasnom svetlu da nevernik razume sadržaj Evanđelja i da prepozna Evanđelje kao istinu, bez obzira da li ga lično prihvata, ili ne prihvata.

Jedini, i najbolji odlomak koji opisuje delo uveravanja jeste Jovan 16:7-11: ***Ali ja vam kažem istinu: bolje je za vas da ja odem, jer ako ne odem, Utešitelj neće doći k vama. Ako pak odem, poslaću ga k vama. I kad dođe, on će uveriti svet u odnosu na greh, i u odnosu na pravednost, i zbog suda: zbog greha - jer ne veruju u mene; a zbog pravednosti - jer idem k Ocu svojemu i više me nećete videti; a zbog suda - jer je vladar ovoga sveta osuđen.***

Prema ovom odlomku, delo uveravanja Duha Svetog odvijaće se u tri područja: ***greh, pravednost*** i ***sud***. Usput rečeno, svako područje je objašnjeno, moguće je odrediti u koju tačno vrstu ***greh***, u koju vrstu ***pravednosti***, i u koju vrstu ***suda*** će Duh Sveti da uverava svet.

Prvo, Duh Sveti će uveriti neverujući svet **u odnosu na greh**. Koji greh tačno? Greh neverovanja: **jer ne veruju u mene**. Čovek je proklet pred Bogom, ne zato što je grešnik, već zbog toga što se nalazi u stanju greha, u stanju nevere. Budući se nalazi u stanju greha, odbio je da veruje u Spasitelja.

Drugo, Duh Sveti će da uveri **u odnosu na pravednost**. Koji tačno pravednost? U pravednost Mesijinu koja je dokazana Njegovim Uznesenjem ka Ocu. Uznesenje i prihvatanje Ješue u Nebo odbrani je Njegovu pravednost. Da On nije bio pravedan, ne bi bio uzmožan da bude uzdignut u Nebo. Zbog greha neverovanja, grešnik odbija da primi uračunatu pravednost Mesijinu.

Treće, Duh Sveti će uveriti svet **u odnosu na sud**. Koji tačno sud? U ovom slučaju, to je konačni sud: **jer je vladar ovoga sveta osuđen**. Ukoliko je **vladar ovoga sveta osuđen** na večni ogranj, isto tako će biti i sa njegovim podanicima. Neuspeh da se primi uračunata pravednost Mesije će, zauzvrat, kao rezultat imati ovaj konačni sud: Sud pred Velikim Belim Tronom.

Delo Duha Svetoga u uveravanju, stoga, sledi ove logične korake. On će da ih uveri u greh neverovanja. Zbog njihovog neverovanja, oni neće uspeti da prime uračunatu pravednost Mesijinu. Zato što neće uspeti da prime uračunatu pravednost Mesijinu, postaće sudionici Sotonine konačne osude u Ognjenom Jezeru.

IV. SLUŽBE DUHA SVETOGA U ŽIVOTU VERNIKA

Većinu ove studije provešćemo u ovom četvrtom velikom području: službe Duha Svetoga u životu vernika. Ovo je područje gde postoji jako velik broj otkrivenja, i kako bi što bolje razumeli materiju, proučavaćemo je u dve velike kategorije. Prva velika kategorija je „Službe Duha Svetoga u Odnosu na Spasenje”. Druga velika kategorija je „Službe Duha Svetoga u Odnosu na Duhovni Rast”.

A. Službe Duha Svetoga u Odnosu na Spasenje

U odnosu na spasenje, Duh Sveti ima pet službi.

1. Služba Regeneracije

Prva služba je delo regeneracije. Reč „regeneracija” nalazimo dvaput u Novom Zavetu. Matej 19:28 govori o **regeneraciji** materijalnog univerzuma, nebesa i zemlje, a to će se dogoditi sa Mesijanskim Kraljevstvom. Drugi odlomak je u Titu 3:5, i taj govori o **regeneraciji** koja se odnosi na ljude.

a. Značenje Regeneracije

Temeljno značenje regeneracije jeste koncept novog rođenja, ponovne produkcije, obnavljanja, ponovnog stvaranja. Najbolja definicija regeneracije jeste „usađivanje večnog života”. To znači, „biti rođen od Boga”. To je delo Božije, u kojem On usađuje večni život. To je ono šta se misli pod „novim rođenjem”. Novo rođenje je

jednostavno govorna figura koja znači isto što i regeneracija. Sa novim rođenjem, osoba je rođena od Boga i ima večni život koji je usađen u nju.

b. Sredstvo Regeneracije

Sredstvo regeneracije je Duh Sveti. Ovo se vidi u najpoznatijem odlomku o novom rađanju, Jovan 3:5-6: ***Isus odgovori: 'Zaista, zaista, kažem ti, ako se ko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božije. Šta je rođeno od tela, telo je; i šta je rođeno od Duha, duh je.***

Istu ovu istinu uči nas i Poslanica Titu 3:5, gde se koristi termin „regeneracija”, a rad se pripisuje Duhu Svetom: ***Ne po delima koja mi u pravednosti učinismo, nego po svom milosrđu On nas spasi, kupelji regeneracije i obnove po Duhu Svetome.***

Duh Sveti je taj koji je sredstvo **regeneracije**. Sama vera nije sredstvo regeneracije, već je vera nešto šta čovek treba, ljudska potrebnost, koja čini mogućim da Duh Sveti učini delo regeneracije. Kada osoba poveruje i prihvati Ješuu kao svog Mesiju i primeni veru, ta vera dozvoljava Duhu Svetome da izvrši delo **regeneracije**. U stvarnosti, vera i regeneracija se odvijaju simultano, jer čim osoba poveruje, osoba je regenerisana.

Ni Reč Božija nije sredstvo regeneracije, već ona opskrbljuje veru sadržajem. Reč kaže šta osoba mora da veruje da bi bila regenerisana od Duha Svetoga.

c. Temelj Regeneracije

Temelj regeneracije je vera. Vera nije sredstvo, već je ljudska potrebnost koja dozvoljava Duhu Svetom da učini delo regeneracije. Ovo nas se podučava u Jovan 1:12-13: ***A svima koji ga primiše dade vlast da postanu deca Božija, onima koji veruju u ime njegovo. Koji behu rođeni ne od krvi, ni od volje telesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.***

Ovo nas se isto podučava u Jovan 3:16: ***Jer Bog tako uzljubi svet te dade Sina svoga jedinorođenoga da svaki koji veruje u njega ne propadne, nego da ima život večni.***

d. Govorne Figure koje se koriste za Regeneraciju

Biblija koristi dve govorne figure koje se odnose na regeneraciju. Figure su: „ponovo rođen” ili „novo rođenje” (Jovan 3:3-7) i „duhovno vaskrsenje” (Rimljani 6:1-6; Efescima 2:5-6).

e. Grananje Regeneracije

Regeneracija je delo Duha Svetoga kroz koje se prima večni život. Ova služba ima dve posledične grane.

(1) Ne – Iskustveno

Prvo, nije iskustvena. Nekakvo iskustvo može da prati regeneraciju, ali sama po sebi regeneracija nije iskustvena. To nije nešto što može da se oseti. To je delo koje čini Duh Sveti. Trenutak u kojem su ljudi spašeni, jeste trenutak na koji ljudi različito reaguju: ima onih koji reaguju izuzetno emotivno; ali i drugih koji su totalno neemotivni; a moguće su i sve varijacije između to dvoje. Ali, regeneracija po sebi nije nešto iskustveno.

(2) Trenutno

Drugo, regeneracija je trenutna; to nije proces. Trenutak u kojem osoba poveruje, i osoba je jednom-i-zauvek rođena ponovo, ili regenerisana, i ostaje regenerisana od tog trenutka pa nadalje. Grčki Aorist koji se koristi u Jovan 1:13; 3:3, 5, 7, naglašava trenutni tip događaja. Grčki Perfekt se koristi u 2:29; 3:9; 4:7; 5:1, 5, 18. Grčki Perfekt naglašava delo koje je završeno u prošlosti, ali se nastavlja nepromenjeno i u sadašnjosti. Poanta Grčkog Perfekta jeste da je osoba rođena nanovo, regenerisana u potpunosti u prošlosti, i ta regeneracija se nastavlja do današnjeg dana. Regeneracija je trenutna, ona nije proces.

f. Rezultati Regeneracije

Koji su rezultati regeneracije? Jednom kada je osoba regenerisana, postoje četiri rezultata.

(1) Večni Život

Prvo, vernik ima večni život (Jovan 3:16). Trenutak u kojem osoba poveruje, ta osoba je regenerisana i, zato šta je osoba regenerisana, ta osoba sada ima večni život.

(2) Novo Stvorenje

Drugi rezultat je novo stvorenje. Na osobu koja je regenerisana sada treba da se gleda kao na novo stvorenu, ili kao na ponovo stvorenu (II Korinćanima 5:17; Galatima 6:15; Efescima 2:10; 4:24).

(3) Večna Sigurnost

Treći rezultat je večna sigurnost (Filipljanima 1:6). Delo regeneracije ne može da bude poništeno. Jednom kada je osoba rođena na ovaj svet, više ne može da se vrati u majčinu utrobu i da ponovo postane fetus. Delo fizičkog rođenja ne može se poništiti kada se jednom dogodi.

Isto ovo je istina i za duhovno ponovo rođenje. Delo regeneracije ne može da se poništi. Jednom kada je osoba rođena u porodicu Božiju, više ne može da se vrati u bilo kakav oblik „duhovne utrobe”. Nadalje, regenerisana osoba već ima večni

život. Ukoliko bi taj život mogao da se izgubi, onda nije ni bio večan od samog početka, već samo privremeni život.

(4) Novi Život i Nova Priroda

Četvrti rezultat jeste novi život i nova priroda. Prva Jovanova Poslanica opisuje sve šta novi život i nova priroda zapravo jesu. I Jovanova 2:29 opisuje život koji praktikuje pravednost. I Jovanova 3:9 opisuje novu prirodu koja ne čini greh. I Jovanova 4:7; i 5:1 iznosi pred nas život koji izražava sebe u ljubavi. I Jovanova 5:4 pokazuje nam život koji nadvladava svet verom. I Jovanova 5:18 opisuje vernika u njegovoj novoj prirodi; on ne greši i čuva sebe u istini.

2. Služba Prebivanja

Druga velika služba Duha Svetoga povezana sa spasenjem jeste služba prebivanja. I dok regeneracija stavlja Mesiju u život vernika, prebivanje stavlja Duha Svetoga u život vernika.

a. Pisma o Službi Prebivanja

Činjenica da Duh Sveti prebiva u vernicima poučava se u velikom broju odlomaka u Pismima.

U Jovan 7:37-39, prebivanje je još uvek buduće vreme; Duh Sveti još nije započeo Svoje delo prebivanja u svim vernicima jer Sin **još ne bi proslavljen**. Proslavljenje Sina dogodilo se kada je On uznesen na Nebo. Deset dana posle toga, Duh Sveti je došao i započeo Svoje delo prebivanja u svim vernicima.

U Jovan 14:16-17, Ješua je obećao da će da pošalje **drugog Utešitelja**, Duha Svetog, koji će da prebiva u onom koji veruje **zauvek**, ne privremeno, ne dok ta osoba ne počini sledeći greh, ne dok ne otpadne iz zajedništva, već kaže **zauvek**.

U Delima 11:17, prebivanje Duha Svetoga je dar od Boga, a Bog ne opoziva Svoje darove.

U Rimljanima 5:5, prebivanje Duha Svetoga je proizvod **ljubavi Božije**.

U Rimljanima 8:11, prebivanje Duha Svetoga garantuje buduće vaskrsenje, ako vernik umre u svom telu.

U I Korinćanima 6:19-20, to što Duh Sveti prebiva u verniku čini **telo** (vernika) **hramom Duha Svetoga**.

U Galatima 4:6, Duh Sveti je u vernikovom srcu, i moli za njega.

U I Jovanova 3:24 i 4:13, Duh Sveti živi u verniku.

Dosledno naučavanje je sledeće, kao rezultat smrti, pogreba, Vaskrsnuća, Uznesenja i proslavljenja Mesije, Duh Sveti sada prebiva u svim vernicima. U Starom Zavetu, Duh Sveti prebivao je samo u nekim vernicima. Sada On prebiva u svim vernicima.

b. Sredstvo Prebivanja

Sredstvo prebivanja je vera. Prema Galatima 3:2, kada se vera vrši, u trenutku kada osoba poveruje, Duh Sveti se nastanjuje i prebiva.

„Ali, gde se tu uklapa poslušnost?” Odnos između poslušnosti i prebivanja iznesen nam je u Delima 5:32, a tiče se poslušnosti nevernika. Nevernik mora da bude poslušan nečemu da bi se u njemu nastanio Duh Sveti, a to nešto je **poslušnosti vere**. Poslušnost koju nevernik mora da ima u Delima 5:32, da bi primio prebivajućeg Duha, jeste poslušnost vere, a vera nisu dela (Dela 6:7; Rimljani 1:5; 16.26). Jedina zapovest koju osoba mora da posluša i da joj se podloži da bi primila Duha Svetoga jeste zapovest da se veruje u Gospoda Isusa. To je **poslušnost vere** po kojoj osoba prima prebivanje Duha Svetoga. Sredstvo prebivanja je vera.

c. Univerzalnost Prebivanja

Ovo prebivanje jeste univerzalno, sveopšte, među svim vernicima. I dok je u Starom Zavetu Duh prebivao samo u nekim vernicima, od Dela 2, Duh prebiva u svim vernicima. Ovo je očigledno na više načina.

(1) Dokaz Nespāšenog Stanja

Rimljani 8:9 kažu: **A vi niste u telu, nego u Duhu, ako doista Duh Božiji prebiva u vama. A ako neko nema Duha Hristova, taj nije njegov.**

Prvo, Novi Zavet uči da je odsustvo prebivajućeg Duha Svetog dokaz nespāšenog stanja. Osoba koja nema prebivajućeg Duha, za početak, opšte nije vernik: **taj nije njegov.**

Drugi stih koji uči istu stvar je Juda 19: **To su oni što čine razdor, ljudi čula, koji nemaju Duha.**

U stihu 19, ovo se odnosi na nevernike koji su **podrugljivci** u stihu 18. Juda kaže da oni nemaju Duha Svetog koji prebiva u njima.

(2) Duh Prebiva u Telesnim Vernicima

Drugi dokaz sveopšteg prebivanja Duha Svetoga jeste činjenica da čak i vernik koji greši i dalje ima prebivajućeg Duha Svetoga. Najbolji primer za ovo jeste crkva u Korintu, po Biblijskom zapisu ta je crkva u daleko najgorem stanju. U Korintskoj crkvi nalazimo svaku vrstu telesnosti: poput podela, strančarenja, nemoralna, vernici se tuže sa drugim vernicima pred sudom, opijanje za vreme Gospodnje Večere, kao i pogrešno korišćenje duhovnih darova.

Pa ipak, unatoč činjenici da su Korintski vernici bili krivi za svaku vrstu telesnih grehova, Pavle piše u I Korinćanima 6:19-20: **Ili ne znate da je vaše telo hram**

Duha Svetoga u vama, kojega imate od Boga te niste svoji? Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u svom telu.

Pavle tvrdi da unatoč njihovog užasnog duhovnog stanja, zato što jesu istinski vernici, imaju Duha Svetog koji prebiva u njima. Ovo prebivanje je temelj za življenje duhovnog života, i to je ono na šta on ohrabruje Korinćane da čine. Stoga, čak i oni koji greše, telesni vernici imaju Duha. Ovo je drugi dokaz da je Duh Sveti univerzalan među svim vernicima.

(3) Dar Prebivanja

Treći dokaz da je Duh Sveti univerzalan među svim vernicima jeste to da je prebivanje Duha Svetoga dar. Darovi se ne temelje na zaslugama (Jovan 7:37-39; Dela 11:17; Rimljani 5:5; I Korinćanima 2:12).

Bez ikakve sumnje, delo prebivanja Duha sveopšte je među vernicima; On prebiva u svim vernicima.

d. Stalnost Prebivanja

Prebivanje Duha Svetog jeste stalno, neprekidno. Ovo nas se podučava u Jovan 14:16: ***I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utešitelja da ostane s vama zauvek.***

Ukoliko bi Duh Sveti mogao da bude oduzet od vernika, onda Duh Sveti ne bi prebivao u verniku ***zauvek. Zauvek***, znači upravo to šta kaže; inače bi to bilo „za neko vreme”. Prebivanje nije samo sveopšte među svim vernicima, ono je i stalno.

e. Rezultati Prebivanja

Postoje dva rezultata prebivanja. Prvo, prebivanje Duha je ***zalog*** za mnoge blagoslove koji tek treba da dođu. Činjenica da Duh Sveti prebiva u osobi od trenutka kada ta osoba poveruje jednostavno je zalog, ili predujam, za još mnoge blagoslove koji tek slede (II Korinćanima 1:21-22; 5:5; Efescima 1:14).

Drugi rezultat prebivanja jeste taj da vernik postaje ***hram Božiji***. Vernici su ***hram Božiji*** na tri načina. Prvo, u smislu da su deo univerzalne Crkve, u kojoj prebiva Duh Sveti (Efescima 2:21-22). Drugo, u smislu da je vernik deo lokalne crkve, u kojoj prebiva Duh Sveti. U I Korinćanima 3:16-17, Pavle govori celokupnoj crkvi u Korintu, i kaže: ***Ne znate li*** (množina) ***da ste*** (množina) ***hram Božiji***. Treće, Duh Sveti prebiva individualno u svakom verniku, čineći tako svakog vernika Božijim hramom. U I Korinćanima 6:19-20, Pavle, govoreći pojedincima, kaže: ***Ili ne znate*** (jednina) ***da je vaše*** (jednina) ***telo hram***.

3. Služba Krštenja Duhom Svetim

Treća služba Duha Svetog u odnosu na spasenje jeste služba krštenja Duhom Svetim. Baš oko ove službe, danas, postoji jako puno konfuzije, rasprava, i pogrešaka. Biblija, sama po sebi, jeste jako jasna po ovom pitanju, ali zato što ljudi jako često tumače Pisma po svojim vlastitim iskustvima, a ne onako kako tekst kaže, u ovom području postoje jako velike pogreške.

a. Nekoliko Razloga za Konfuziju po Pitanju Krštenja Duhom

(1) Jedinstvena Služba za Crkvu u Ovom Vremenu

Prvi razlog jeste to šta mnogi ne razumeju različitosti Crkve u ovom vremenu. Krštenje Duhom je pogrešno shvaćeno zato što ljudi ne uviđaju da je to jedinstvena služba Duha Svetoga samo za ovo vreme, i samo za Crkvu. Tu službu Duh nikada nije učinio u Starom Zavetu. On jeste regenerisao sve vernike, i jeste prebivao u nekim vernicima, ali nikada, nikog nije krstio u Starom Zavetu. Promašaj, u tome da se ne uviđa da je Krštenje Duhom jedinstvena služba za ovo doba, rezultirao je potpuno pogrešnim zaključcima.

(2) Pre-naglašavanje Krštenja Vodom

Drugi razlog za zbunjenost koja danas postoji oko krštenja Duhom jeste pre-naglašavanje krštenja vodom. Upravo zbog pre-naglašavanja, odlomci koji govore o Krštenju Duhom; poput Rimljana 6:1-4, pogrešno se primenjuju na krštenje vodom. Pre-naglašavanje krštenja vodom odvelo je u neispravno razumevanje krštenja Duhom.

(3) Povezivanje Dara Govora u Jezicima sa Krštenjem Duhom

Treći razlog za konfuziju jeste to šta se krštenje Duhom povezuje sa darom govora u jezicima. Kao što ćemo to kasnije pokazati, postoji razlikovanje između govorenja u jezicima i toga da se bude kršten Duhom Svetim. Konfuzija je rezultat toga što se dva dela koja čini Duh Sveti nepravilno povezuju od strane onih koji uče da jednom kada je osoba krštena Duhom Svetim, ta osoba govori u jezicima, i ukoliko osoba ne govori u jezicima, takav onda nije ni kršten Duhom Svetim.

(4) Razlika u Engleskim Prevodima

Četvrti razlog za zbunjenost jeste taj da je ista Grčka reč prevedena na Engleski na više različitih načina, u nekim prevodima. Na primer, u Delima 1:5, King James Verzija kaže: **kršteni sa Duhom Svetim**, ali I Korinćanima 12:13 kaže: **Po jednom Duhu smo svi kršteni**.

Neko bi pretpostavio, čitajući ove Engleske prevode, da postoji razlika između toga da se bude kršten sa Duhom Svetim, i toga da se bude kršten po Duhu Svetom.

Temeljeno na Engleskom prevodu, neke grupe prave razliku i podučavaju da svi vernici jesu kršteni sa Duhom, ali samo poneki, oni koji govore u jezicima, kršteni su po Duhu Svetom, ili obratno. Problem sa ovom teologijom je da u Grčkom tekstu „sa” i „po” jeste uvek jedna te ista reč; stoga takvo razlikovanje jednostavno ne vredi. Ali zbog različitog Engleskog prevoda iste Grčke reči, ljudi pogrešno razumeju šta krštenje Duhom jeste.

(5) Odnos Između Krštenja Duhom i Punjenja Duhom

Peti razlog za ovu konfuziju jeste taj da ljudi jako često ne razumeju razliku u odnosu između krštenja koje je delo Duha i punjenja Duhom, koje je isto delo Duha. Postoji razlika između toga da je osoba ispunjena Duhom i da je osoba krštena Duhom. Krštenje Duhom jeste delo Duha koje ima veze sa spasenjem. Punjenje Duhom jeste delo Duha koje ima veze sa duhovnim rastom. Kasnije ćemo u ovom rukopisu, službu punjenja Duha Svetoga, detaljno proučavati. Zato što ljudi brkaju krštenje Duhom sa ispunjavanjem Duhom, često su, i zbog toga, odvedeni u pogrešku.

b. Pisma o Službi Krštenja Duhom

Krštenje Duhom se pominje samo u Novom Zavetu, to je zato što nije bilo prisutno u Starom Zavetu. U četiri Evanđelja, uvek kada se pominje, još uvek je buduće vreme (Matej 3:11; Marko 1:8; Luka 3:16; Jovan 1:33). U Evanđeljima, krštenje Duhom pominje samo Jovan Krstitelj koji je predvideo da kada dođe Mesija, On će da krsti Duhom Svetim. Jovan Krstitelj razlikuje svoje delo, krštenje vodom, od dela Mesije, krštenje Duhom Svetim. Ali ne postoje nikakve zabeleške o tome da se dogodilo krštenje Duhom u Evanđeljima.

U Delima 1:5, krštenje Duhom se ponovno pominje, i još uvek je buduće vreme. U Evanđeljima, krštenje Duhom je predviđeno od strane Jovana Krstitelja; u Delima 1:5, predviđeno je od strane Ješue. Ni u Delima 1, ono se još uvek nije dogodilo.

U Delima 11:6, krštenje Duhom se ponovno pominje. Dela 11:16 su citiranje Dela 1:5, koji, ukoliko se uzme zajedno sa stihom 15, kaže da je krštenje Duhom otpočelo u Delima 2. U Delima 1, to je još uvek bila budućnost, ali je počelo u Delima 2. Iako Dela 2 ne pominju krštenje Duhom, Dela 11:16 tvrde da je to vreme kada je započelo krštenje Duhom.

U Rimljanima 6:3-5, krštenje Duhom saobražava vernika sa smrću i sa Vaskrsenjem Mesije.

Prema I Korinćanima 12:13, svi vernici su kršteni Duhom Svetim u jedno Telo, **svi**, ne samo neki.

U Galatima 3:27 tvrdi se da su vernici kršteni u Hrista.

U Efescima 4:4-6 govori se o **jednom krštenju**, misleći pritom na krštenje Duhom, zato šta je to povezano sa drugim stvarima u tom stihu, koje jasno govore o

duhovnim realnostima, a ne fizičkim, tako da ne može biti da se govori o krštenju vodom.

U Kološanima 2:12, krštenje Duhom ponovo povezuje vernike sa ukopom i Vaskrsenjem Mesije.

Ovo su odlomci u kojima se pominje krštenje Duhom i iz kojih treba da se izvlače sva učenja i doktrine o krštenju Duhom. Treba paziti da se ne pomeša ova služba sa drugim službama Duha. Proučavajući ove odlomke, treba da se primeti, da bez obzira na to koliko različitih konstrukcija postoji u Engleskom prevodu, konstrukcija na Grčkom je uvek ista. Krštenje je uvek sa Duhom Svetim. Vernici su kršteni Duhom Svetim. Vernici su kršteni u Telo Mesije. Reč **sa**, naglašava sredstvo (instrumental): vernici su kršteni posredstvom Duha Svetoga. Reč **u**, naglašava sferu (područje): vernici su uvek kršteni **unutar** područja Tela Mesije. Ne postoji nikakvo razlikovanje između krštenja **sa** Duhom, i krštenja **po** Duhu. Grčka konstrukcija je uvek jedna te ista, bez izuzetka. U svakom slučaju, krštava se Duhom **u** Telo Mesije.

c. Izvršitelj Krštenja Duhom

„Ko izvršava krštenje Duhom?” Postoji primarni izvršilac i indirektni izvršilac. Primarni izvršilac je Duh Sveti. To je poanta u I Korinćanima 12:13: **u jednom smo Duhu svi mi u jedno telo kršteni**. Primarni izvršilac krštenja Duhom jeste sam Duh Sveti, jer vernik je kršten sa Duhom Svetim. Indirektni izvršilac je Mesija, jer On šalje Duha da izvrši delo kršenja Duhom (Matej 3:11; Marko 1:8; Luka 3:16; Jovan 1:33). Mesija je konačni i indirektni izvršilac, a Duh Sveti je posrednik i primarni izvršilac u samom činu krštenja Duhom.

d. Započimanje Krštenja Duhom

Još jedna važna istina koja se tiče krštenja Duhom jeste to da je u pitanju jedinstvena služba za vreme Dispenciacije Milosti, a koja je povezana sa Crkvom. To je različita i jedinstvena služba zato šta je to nešto šta Duh nikada nije učinio u Starom Zavetu, niti u Evanđeljima, već tek i samo kada je rođena Crkva u Delima 2. Ovo nam postaje jasno kada uporedimo četiri odlomka u Pismima.

Prvi odlomak je u Kološanima 1:18, koji uči da je Crkva Telo Mesije: **On je i glava telu, crkvi. On je početak, prvorodenac od mrtvih, da sâm u svemu ima prvenstvo.**

Drugi odlomak je I Korinćanima 12:13, koji nas uči da se u ovo Telo ulazi posredstvom krštenja Duhom: **Ta u jednom smo Duhu svi mi u jedno telo kršteni, bilo Judeji ili Grci, bilo robovi ili slobodnjaci. I svi smo jednim Duhom napojeni.**

Crkva je Telo Mesije, a ulazak u to Telo je samo putem krštenja Duhom.

Treći odlomak je Dela 1:5, koji uči da je krštenje Duhom još uvek buduće vreme: **Jovan je, istina, krstio vodom, no vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni u Duhu Svetome.**

Četvrti odlomak, koji citira Dela 1:5 i uči da krštenje Duhom započima na Pentekost (Pedeseticu) u Delima 2, jeste Dela Apostolska 11:15-17: **A kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti, kao i na nas ono u početku. Tada se setih reči Gospoda, kako govoraše: 'Jovan je, istina, krstio vodom, no vi ćete biti kršteni u Duhu Svetome.'** **Ako je dakle isti dar Bog dao njima kao i nama koji poverovasmo u Gospoda Isusa Hrista, ko sam bio ja da bih to mogao zabraniti Bogu?**

Crkva je Telo Hristovo. Ulazak u to Telo je moguć jedino posredstvom krštenja Duhom. U Delima 1, krštenje Duhom je još uvek buduće vreme. Prema Delima 11, krštenje Duhom započima na Pentekost u Delima 2. Očigledno da je to isto vreme kada i započima Crkva. Stoga, ovo je jedinstvena služba za ovo vreme. To je služba koju Duh vrši, a ima veze samo sa Crkvom. Jednom kada Crkva bude potpuna i uzdignuta, On više neće činiti delo krštenja Duhom. On nije krstio nikog u Starom Zavetu, niti u Evandeljima; On krsti u Vremenu Crkve. Jednom kada Crkva bude sklonjena, više neće da bude službe krštenja Duhom, ni u vremenu Velike Nevolje, niti u vremenu Hiljadugodišnjeg Carstva. Krštenje Duhom započima tek u Delima Apostolskim u drugom poglavlju.

e. Univerzalnost (Sveobuhvatnost) Krštenja Duhom

Još jedna istina koja se odnosi na krštenje Duhom jeste da je ono univerzalno za sve vernike. Nisu samo neki kršteni Duhom, već je od Dela 2 svaki vernik kršten Duhom Svetim. Ova istina se jasno izlaže u I Korinćanima 12:13: **Ta u jednom smo Duhu svi mi u jedno telo kršteni, bilo Judeji ili Grci, bilo robovi ili slobodnjaci. I svi smo jednim Duhom napojeni.**

Potpuno jasno učenje ovog odlomka jeste da je svaki vernik, bez izuzetka, kršten **Duhom**. Ovaj stih se nalazi u istom poglavlju u kojem se govori o darovima Duha. Stvar koju treba приметiti jeste da Pavle tvrdi u stihu 13 da je svaki vernik kršten Duhom Svetim, a posle u stihu 29-31, On takođe ističe da ne govore svi u jezicima. Ovo je razlog zašto krštenje Duhom i govorenje u jezicima nikako ne sme da se posmatra zajedno kao da se radi o uzročno-posledičnom odnosu. Ne govore svi u jezicima, ali su **svi** kršteni Duhom Svetim. Neće valjati ako pokušamo da razlikujemo krštenje **sa**, od krštenja **po** Duhu, jer u Grčkom tekstu, i na Grčkom jeziku, na kojem je izvorno Novi Zavet zapisan, nema te razlike i u pitanju je uvek ista konstrukcija.

Nadalje, Efescima 4:5 jasno uči da ima samo jedna vrsta krštenja Duhom. Baš kao što ima samo **jedan Bog**, ima samo **jedno krštenje** (Duhom), ne dva ili više. Niti će pokušati razlikovati različite vrste jezika, kao da je dar jezika dan samo nekim posebnim vernicima, već taj dar može da primi svaki vernik. Biblija jednostavno ne čini takvo razlikovanje.

f. Kada se Krštenje Duhom Dešava

Na pitanje kada se dešava krštenje Duhom, odgovor je da je osoba krštena Duhom u trenutku kada poveruje. U trenutku spasenja, vernik je kršten Duhom. Novi Zavet jasno naglašava da svaki vernik, u trenutku kada poveruje, postaje delom

Tela Mesije (Efescima 2:11-22). I Korinćanima 12:13 tvrdi da je svaki vernik postao delom Tela Mesije zato što je kršten Duhom Svetim.

Ukoliko svaki vernik nije kršten Duhom kod spasenja, to bi značilo da su neki vernici danas u Telu Mesije, a neki vernici su van Tela Mesije. Pa ipak, Novi Zavet kaže da baš to nije istina. Svaki vernik danas, bez izuzetka, jeste deo Tela Mesije posredstvom krštenja Duhom. Budući je svaki vernik deo Tela Mesije od trenutka kada poveruje, onda se krštenje Duhom očigledno dešava u trenutku kada osoba poveruje. Krštenje Duhom dešava se kod spasenja.

g. Učestalost Krštenja Duhom

„Koliko često se krštenje Duhom dešava?” S jedne strane, ono se dešava samo jednom, sa druge strane, ono se ponavlja. Ono se dešava samo jednom u životu vernika, zato jer kada osoba poveruje, krštena je Duhom u Telo Mesije. Svaki vernik je kršten samo jednom, međutim, svaki put kada se neka druga osoba spasi, krštenje Duhom se „ponavlja”.- Svaka osoba krštena je samo jednom, ali krštenje Duhom se ponavlja svaki put kada se neko spasi.

h. Rezultati Krštenja Duhom

Postoje tri rezultata koja proizlaze iz krštenja Duhom. Prvo, krštenje Duhom sjedinjuje sve vernike tako što ih čini udovima Tela Mesijinog. Nikada nije iznešena tvrdnja da je bilo koji duhovni dar rezultat krštenja Duhom. Već je rezultat krštenja Duhom to da ono sjedinjuje sve vernike u jedno Telo; ono čini sve vernike udovima Tela Mesijinog (I Korinćanima 12:13).

Drugi rezultat jeste da sjedinjuje vernike sa Mesijom kao su-dionikom Njegova raspeća, su-dionikom Njegova pokopa i su-dionikom Njegova vaskrsenja, u odnosu na grešnu prirodu (Rimljani 6:3-4; Galatima 3:27; Kološanima 2:12).

Treći rezultat jesu četiri nova odnosa: prvo, postoji novo saobražavanje, novo identifikovanje, jer je vernik sada sudionik Mesijinog raspeća, sudionik Mesijinog pokopa, i sudionik Mesijinog vaskrsenja. Drugo, postoji nova pozicija, jer vernici su sada u Telu Mesije. Treće, postoji novo sjedinjenje sa Bogom i sa sudrugovima vernicima; zato što Mesija jeste glava, a vernici su telo. I četvrto, postoji nova povezanost, na način da vernici više nisu „u Adamu”, već su sada **u Hristu**.

i. Odgoda Krštenja Duhom u Knjizi Dela Apostolskih

Neke od stvari koje smo gore naveli kao da postaju problem u svetlu Knjige Dela Apostolska. Postoje mesta gde se čini da krštenje Duhom kasni u Delima Apostolskim. To se čini kao da protureći doktrini iz Poslanica koja kaže da je svaki vernik kršten Duhom u trenutku kada poveruje. Stoga je potrebno da proučimo problem kašnjenja krštenja Duhom u Knjizi Dela. Ovo kašnjenje se ne tiče samo krštenja Duhom, već isto tako i prebivanja. I dok se regeneracija dogodila, prebivanje i krštenje su kasnili u četiri slučaja: Dela Apostolska, poglavlja 2, 8, 10 i 19.

Da bi smo jasno razumeli zašto su se desila kašnjenja, neophodno je da razumemo o čemu se radilo u svakom pojedinom slučaju. U pitanje je bila overa autentičnosti. Nešto je trebalo da bude overeno da je autentično da bi neko to video. Ukoliko ovo razumemo, stvari će početi da sedaju na svoje mesto. Dok budemo posmatrali ova četiri pasusa u Knjizi Dela Apostolska, gde se vidi kašnjenje u dolasku Duha, šest pitanja ćemo da postavljamo. Prvo, „Ko je primio?” Drugo, „Ko su bili oni?” Treće, „Koje su bile okolnosti?” Četvrto, „Šta su bila sredstva?” Peto, „Koja je svrha?” I šesto, „Koji je rezultat?” Svih šest pitanja ćemo da primenimo na svaki od ova četiri odlomka gde je dolazak Duha bio u zakašnjenju.

(1) Dela 2

Prvo pitanje je, „Ko je primio?” Odgovor je: Dvanaest Apostola. Nisu u pitanju bili svih **sto dvadeset duša** koji su tom prilikom primili Duha, već samo dvanaestorica, zato što ono najbliže što prethodi ovoj reči **oni** i **svi** u Delima 2:1 jeste njih dvanaest; **on bi pribrojen jedanaestorici apostola** (Dela 1:26). Nadalje, Dela 2:7 opisuje njih kao **... nisu li svi ... Galilejci ...**, a Dela 2:14 pominju samo Petra i ostalih jedanaest. Ko je primio u Delima 2? Odgovor je Dvanaest Apostola.

Drugo pitanje je: „Ko su bili oni?” Odgovor je: oni su bili apostoli (Dela 1:26), sa Petrom, koji je bio istaknuti apostol (Dela 2:14), onaj koji je propovedao propoved u Delima 2. U Matej 16:17-19, Petru su dati **ključevi kraljevstva**, i on je taj koji je imao autoritet da „otvori vrata”.

Treće pitanje je: „Koje su bile okolnosti?” Prema Delima 1:4, oni su čekali i molili za **obećanje Očevo**. Iskustvo iz Dela 2:1-4 bilo je odgovor na tu molitvu (Dela 2:33).

Četvrto pitanje je: „Šta su bila sredstva?” Odgovor je: Duh Sveti je došao direktno. Tu imamo inicijalno punjenje Duhom Svetim (Dela 2:4); oni su bili kršteni Duhom Svetim (Dela 11:15-17); u Telo Mesije (I Korinćanima 12:13); i dani su im duhovni darovi. Dar koji je dat u ovom slučaju jeste govor u jezicima. Duh Sveti je na njih došao direktno, bez ikakvog oblika posredovanja.

Peto pitanje je: „Koja je svrha?” Svrha je bila overa autentičnosti. Za apostole, overa autentičnosti je bila da se sada ispunilo **obećanje Očevo**. Dolaskom Duha Svetoga, zajedno sa darom govora u jezicima, overena je autentičnost njihovog poziva i njihove poruke; Oni su bili apostoli kao što su i tvrdili da jesu. Okupljenom Jevrejskom mnoštvu overena je autentičnost poruke koju su apostoli propovedali.

Šesto pitanje je: „Koji je rezultat?” Rezultat je bio trostruk. Prvo, Jevreji iz dijaspore mogli su da čuju Evanđelje svaki na svom jeziku (Dela 2:8-11). Drugo, pali su pod uverenje Duha Svetoga (Dela 2:37). Treće, **tri hiljade** njih je obraćeno (Dela 2:41).

U delima 2, Duh Sveti zapravo i nije „kasnio” jer je, tek u tom trenutku, Duh Sveti započeo Svoju službu krštenja Duhom. Događaji su dali overu autentičnosti apostolskoj poruci upućenoj Jevrejima. Od tog trenutka, Jevreji su po prvi puta ušli u Telo Mesije. Petar, koji je imao ključeve, otvorio je vrata Jevrejima u Delima 2, i od tada pa nadalje, vrata za Jevreje ostaju otvorena.

(2) Dela 8

Prvo pitanje je, „Ko je primio?” Odgovor je: vernici u Samariji (Dela 8:14).

Drugo pitanje je: „Ko su bili oni?” Odgovor je: oni su bili Samarjani (Dela 8:14-17). Samarjani su bili neprijateljski nastrojani prema Jevrejima i prema Judaizmu. Samarjani su uspostavili suparnički religiozni sistem Judaizmu. Oni su imali suparnički Mojsijev Zakon u kojem je bio izbrisan svaki i sva pominjanja Jerusalima. Oni su isto tako imali i suparnički hram na Gori Gerisimu da bi konkurisali Hramu u Jerusalimu. Priroda Samarjana težila je ka uspostavljanju suparničkog sistema onome koji su imali Jevreji.

Treće pitanje je: „Koje su bile okolnosti?” Okolnosti su bile da je Filip, jedan od đakona iz Dela 6 poslan u Samariju da propoveda. Dok je propovedao, mnogi Samarjani su došli do spasonosne spoznaje Isusa Mesije. Ovo je učinilo da izroni jedno pitanje među Jevrejskim vernicima u Jerusalimu koji su na umu imali upravo ovu neprijateljsku nastrojenost. „Zar je moguće da Samarjani budu spašeni? Je li uistinu moguće da Samarjani dođu ka spasonosnoj spoznaji Ješue Mesije?” Jerusalimska crkva poslala je Petra i Jovana da istraže i da overe autentičnost izveštaja da se Samarjani spašavaju. Nadalje, iako su ovi Samarjani postali stvarni vernici i iskusili su službu regeneracije, oni nisu iskustveno doživeli niti prebivanje niti krštenje.

Četrto pitanje je: „Šta su bila sredstva pomoću kojih su Samarjani primili Duha Svetoga?” Iako su Samarjani poverovali i poverovavši regenerisani su od Duha Svetoga, iz nekog razloga, Duh Sveti nije odmah počeo da prebiva u njima, niti ih je On krstio u Telo Mesije. Sredstvo pomoću kojeg su oni konačno primili Duha bilo je polaganjem ruku od Petra i Jovana (Dela 8:17). Drugim rečima, postojala je neophodnost Petrovog prisustva.

Petar je taj koji je imao **ključeve kraljevstva**, tako da je Petar bio odgovoran za otvaranje vrata Crkve svakoj od tri grupe ljudi u Novom Zavetu: Jevrejima, Samarjanima, i Paganima. U Delima 2, Petar je otvorio vrata Crkve Jevrejima; od tog trenutka dalje, vrata su otvorena za Jevreje. Od tada, svaki put kada je Jevrej spašen, on je odmah kršten Duhom u Telo Mesije.

Ovde, u Delima 8, Petar je položio ruke na vernike Samarijance i oni su primili Duha Svetog. Sredstvo pomoću kojeg su Samarjani primili Duha Svetog bilo je polaganje ruku od strane Petra. U tom trenutku, Samarjani su ušli u Telo Mesije. Petar je otvorio vrata za Samaritance; i od tada pa nadalje, svaki put kada je Samarjanin poverovao, on je istog trenu kršten Duhom u Telo Mesije.

Peto pitanje je: „Koja je svrha?” Svrha je bila overa autentičnosti. Za apostole i za Jevrejske vernike u Jerusalimu, overa autentičnosti je bila da se i Samarjani mogu spasiti. Za vernike Samarijance, overena autentičnost je bila za Jevrejske apostole koji su došli ka njima iz Jerusalima, njihovog nekadašnjeg suparničkog grada.

Šesto pitanje je: „Koji je rezultat?” Rezultat je bio dvostruk. Prvo, Samarjani su primili Duha Svetog i bili su kršteni u Telo Mesije (Dela 8:17). Nema pomena da su oni govorili u jezicima, iako se to možda dogodilo. Drugo, oni nisu uspostavili suparničku Samarijansku crkvu da bi se takmičili sa crkvom u Jerusalimu, šta je

moglo da bude njihovo nastojanje. Oni to nisu učinili zato jer su primili Duha Svetoga posredstvom polaganja ruku apostola Petra, Jevreja koji je ka njima došao iz Jerusalima.

(3) Dela 10

Prvo pitanje je, „Ko je primio?” Odgovor je: Kornelije i celokupno njegovo kućanstvo (Dela 10:24, 44).

Drugo pitanje je: „Ko su bili oni?” Oni su bili Pagani (Dela 10:1). U vremenima Novog Zaveta postojale su tri grupe ljudi: Jevreji, Samarjani i Pagani. Do sada, Crkva je bila otvorena od strane Petra za Jevreje i Samarjane, ali još uvek ne i za Pagane.

Treće pitanje je: „Koje su bile okolnosti?” Okolnosti su bile da je propovedano Evandjelje ovim Paganima od strane Petra (Dela 10:44, 46). Petrovo prisustvo je bilo neophodno zato što je Petar imao **ključeve Kraljevstva**. U Delima 9, Pavle je bio spašen da bi postao „apostol Pagana” (stih 15). Iako je Pavle bio apostol Pagana, on nije imao ključeve Kraljevstva; tako da je Petar bio onaj koji je prvo propovedao Evandjelje Paganima kako bi otvorio vrata Paganima. Potom, u Delima 13, Pavle započinje da ispunja svoje poslanje propovedanja Evandjelja Paganima. Šta se tiče okolnosti u Delima 10, Petar je taj koji propoveda ovim Paganima.

Četvrto pitanje je: „Šta su bila sredstva?” Odgovor je: Duh Sveti je došao k njima direktno, kao što je On to učinio i sa Jevrejima. Sa Samarjanima, krštenje se desilo posredstvom polaganja Petrovih ruku. Nije bilo potrebe da se polažu ruke kod Pagana jer nije postojala opasnost da će oni uspostaviti crkvu suparničku Jerusalimu, kao što je to bio slučaj sa Samarjanima. Tako da je na Pagane Duh došao direktno.

Peto pitanje je: „Koja je svrha?” Svrha je bila overa autentičnosti. Za vernike Pagane ovo iskustvo overilo je autentičnost Petrove poruke. Za Jevrejske vernike overena je autentičnost spasenja za Pagane. Jevreji koji su posmatrali ovo iskustvo (Dela 10:45-46) **začudiše se**, što su ovi vernici Pagani primili Duha Svetog zajedno sa darom govora u jezicima, i to je njima overilo autentičnost toga da su Pagani usitinu spašeni. U Delima 11:1-2, 15-18, Petar je iskoristio ovo iskustvo kao dokaz odbrane za to što je ušao u kuću Pagana. U Delima 15:7-14, ovo iskustvo Paganskog spasenja i krštenja Duhom upotrebljeno je kao dokaz na Jerusalimskom Saboru kako bi se pokazalo da se Pagani uistinu spasavaju.

Šesto pitanje je: „Koji je rezultat?” Rezultat je bio dvostruk. Prvo, ovo je otvorilo vrata crkve za Pagane kao priprema za Pavlovu službu. Petar je morao da bude onaj koji će da otvori vrata; od tog trenutka pa nadalje, svaki put kada se Paganin spasi, on je kršten u Telo Mesije. Drugi rezultat jeste da je Pagansko Hrišćansko priznato kao valjano (Dela 10:45-46; 11:18).

(4) Dela 19

Prvo pitanje je, „Ko je primio?” Odgovor je: Jevrejska Dijaspورا koji su bili učenici Jovana Krstitelja (Dela 19:1-3) i koji su živeli u Efesu.

Drugo pitanje je: „Ko su bili oni?” Oni su bili učenici Jovana Krstitelja koji tada još uvek nisu bili čuli da je Mesija već došao i da je Njegovo ime Ješua. Oni su bili Jevreji koji su postali učenici Jovana Krstitelja, njih je Jovan krstio u ranoj fazi svoje službe, a posle toga su napustili zemlju da bi se vratili u Efes. Pošto su oni napustili Izrael, Isus je od strane Jovana prepoznat kao Mesija. Ali, ovi učenici nisu nikada čuli o Ješui, tako da oni nisu lično poverovali u Njega. Oni su bili pripadnici različite Jevrejske grupe unutar Jevrejskog sveta. S jedne strane, oni više nisu pripadali Farisejskom Judaizmu, ali s druge strane, oni nisu bili Jevrejski vernici u Ješuu, već samo učenici Jovana Krstitelja. Oni su bili u istoj fazi kao i Apolos pre nego su mu Akvila i Prisila objasnili da je Ješua Mesija onaj o kome je Jovan govorio (Dela 18:24-28).

Treće pitanje je: „Koje su bile okolnosti?” Okolnosti su bile da se Pavle susreo sa ovim Jevrejskim muškarcima, on je prepoznao da su oni vernici neke vrste, ali je izgledalo kao da imaju limitiran sadržaj vere. Oni jesu bili vernici do neke tačke, ali nisu praktikovali veru u Mesijanstvo Isusovo. Pavlovo pitanje pokazuje da je on očekivao da su oni primili Duha kada su poverovali. Pavle je upitao: **Jeste li primili Duha Svetoga kada ste poverovali?** King James Verzija prevodi ovu frazu kao od kada ste poverovali, ali ovo nije tačno; treba da kaže **kada**, i to je način na koji prevode svi drugi prevodi. Pavle je očekivao da su oni primili Duha Svetoga kada su poverovali u Mesiju. Problem je u tome što, iako su oni poverovali u poruku Jovana da Mesija dolazi, oni još uvek nisu verovali u Ješuu. Zato što oni još uvek nisu verovali u Njega, oni još uvek nisu primili službu krštenja Duhom.

Četrto pitanje je: „Šta su bila sredstva?” Odgovor je: dva su sredstva. Prvo, trebalo je da ponovo budu kršteni u vodi, jer se verničko krštenje razlikuje od Jovanovog krštenja. Ovo krštenje pokazuje da su oni uistinu poverovali da je Ješua Mesija o kojem je Jovan prorokovao. I drugo, trebalo je da apostol Pavle položi ruke na njih. Ovo je karakteristično jer, za razliku od drugih apostola Pavle nikada pre nije bio učenik Jovana Krstitelja. Tako da ovde imamo dva sredstva: verničko krštenje kao suprotnost Jovanovom krštenju, i polaganje ruku od strane apostola Pavla, a ne od strane apostola Petra, koji je prethodno bio učenik Jovana Krstitelja.

Peto pitanje je: „Koja je svrha?” Svrha je bila overa autentičnosti. Postojala je stvarna opasnost da oni uspostave suparničku crkvu Jovana Krstitelja. Iskustvo koje su imali ovi Jovanovi učenici overilo je autentičnost o tome da je sada verničko krštenje pravilno identifikovanje, a ne više Jovanovo krštenje. Od sada pa nadalje, pravilna formula za krštenje je u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Overena je autentičnost činjenice da je neophodna samo vera u Ješuu, a ne vera u obojicu, u Jovana i u Isusa, jer oni su primili Duha polaganjem Pavlovih ruku, a on nikada nije kršten od Jovana. To je bila overa autentičnosti Pavlove poruke.

Šesto pitanje je: „Koji je rezultat?” Rezultat je bio da su Jovanovi učenici postali vernici u Ješuu Mesiju, i nikakva suparnička crkva nije uspostavljena.

(5) Prelazna Priroda Knjige Dela Apostolska

Četiri poglavlja u Knjizi Dela Apostolska, gde izgleda da je bilo kašnjenja u dolasku Duha Svetoga, proučavali smo zajedno sa razlozima za svako pojedino kašnjenje. Knjiga Dela jeste knjiga prelaznog razdoblja; ona beleži prelaz između Dispencacije Zakona i Dispencacije Milosti, i zajedno sa tim, dispencacijske promene u službi Duha Svetog. Knjiga Dela isto tako naglašava i apostolski autoritet Petra i Pavla.

Posledična stvar, koja se dogodila, jeste da je dar govora u jezicima dat u barem tri pomenuta slučaja: Dela 2, 10, 19, a moguće je da je dat i u Delima 8, iako to nije posebno pomenuto. Takođe je zabeleženo da se kašnjenje u dolasku dara govora u jezicima desilo samo kod odabranih grupa ljudi i taj dar nije dat na jedan sveopšti način. Već je dar govora u jezicima u Knjizi Dela dat kao „otvarač”, ili kao „prvi potez” svakoj od ovih različitih grupa: Jevrejima, Paganima, Samarjanima, i učenicima Jovana Krstitelja.

Nema zabeleški u Delima da je igde davanje dara govora u jezicima ponovljeno sa drugim pripadnicima bilo koje od ovih grupa. Na primer, u Delima 2, dar govora u jezicima je za Jevreje, i posle toga nema zabeleški o Jevrejima koji primaju dar govora u jezicima. Drugo, moguće je da su Samarjani u Delima 8 primili dar, ali nema zabeleški o tome da ga drugi Samarjani primaju bilo gde posle toga. U Delima 10, Pagani su ti koji primaju dar govorenja u jezicima, ali nema zabeleški o tome da ga drugi Pagani primaju posle toga. U Delima 19, učenici Jovana Krstitelja primaju dar govora u jezicima, i posle toga nema zabeleški da ga primaju drugi Jovanovi učenici.

Biblijska norma jeste da je osoba krštena Duhom u trenutku kada poveruje. Kašnjenja u Knjizi Dela desila su se jer je svaka grupa morala proći zasebnu inicijaciju. Jednom kada je grupa uvedena u Telo, vrata za tu grupu su ostala otvorena. Od tada pa nadalje, norma je na snazi za sve druge ljude iz svake od tih grupa, i tako jeste sve do ovih dana. Zapravo, u Delima 19, Pavle već očekuje da su ljudi primili Duha kada su poverovali. Ključna svrha dara govora u jezicima u Knjizi Dela bila je overa autentičnosti.

(6) Opasnost Izvlačenja Doktrina iz Historijskih Događaja

Još jedan jako važan zaključak treba napraviti, a to je da doktrine ne smeju da budu razvijane iz istorijskih događaja, već iz jasnih, ustanovljenih smernica i tvrdnji koje postoje u Pismima. Opasnost izvlačenja teologija iz istorijskih događanja jeste pogrešno razumevanje, jer ako se nešto desilo na određen način, u određenom vremenskom trenutku, opasno je utvrditi kako će se to uvek dešavati na isti način.

Zato što je u nekim slučajevima kada je osoba krštena Duhom, ta osoba progovorila u jezicima u Knjizi Dela, neki su ustvrdili i podučavaju da samo oni koji govore u jezicima jesu kršteni Duhom. Ti ljudi uče da je jedini način da se zna da li je neko kršten u Duhu to da taj progovori u jezicima. Tako izgleda kada se doktrina izvlači iz istorijskih događanja.

Ali I Korinćanima 12 daje jasnu smernicu za ustanovljavanje doktrine. Pavle jasno kaže da ne govore svi u jezicima, ali **svi** su kršteni Duhom. Ovo je suštinski važno da se razume: niko nebi trebalo da izvlači doktrine iz istorijskih dešavanja. Istorijska dešavanja mogu da budu upotrebljena kako bi se doktrina ilustrovala, ali nikako ne bi trebalo da ih se upotrebi da bi se doktrina formulisala. Doktrina mora da bude izvučena iz jasnih, ustanovljenih smernica i tvrdnji koje postoje u Pismima.

Zabluda u izvlačenju doktrina iz istorijskih dešavanja može se ilustrovati na sledeći način. Knjiga Izlaska sadrži izveštaj o tome kako je Mojsije poveo decu Izraela da izađu iz zemlje Egipatske. Kada su došli do Crvenog Mora, ono se razdelilo za Jevreje, i oni su po suvoj zemlji prešli na drugu stranu. Ovo je istorijski događaj.

Da li bi bilo ispravno da učimo doktrinu kako svaki put kada Jevreji dođu do Crvenog Mora ono će se za njih uvek razdeliti? Oće li se to uvek desiti? Ne, to je bio događaj koji se desio samo jednom. Jevreji su posle toga mnogo puta došli do Crvenog Mora, ali se ono nikad više nije razdelilo. Jednostavno se radi o istorijskom događaju i iz njega se ne može izvlačiti doktrina. Ali taj događaj se može upotrebiti da bi se ilustrovala doktrina. Na primer, Biblijska je doktrina da je Gospod čuvar Izraelov i da će On sačuvati i spasiti Izrael. Prelazak kroz Crveno More jeste ilustracija te doktrine i pokazuje nam jedan od načina na koji je Gospod sačuvao i spasio Izrael. Još jedna Biblijska doktrina je da je Gospod svemoguć; On ima svu moć; On može da čini velike stvari. Razdeljeno Crveno More jeste ilustracija doktrine o svemoći Božijoj. Poanta je da doktrina mora da bude izvučena iz potpuno jasnih tvrdnji u Pismima. Istorijski događaji mogu samo biti upotrebljeni da ilustruju doktrinu. Preko svake mere je opasno izvlačiti doktrinu iz istorijskih događaja.

Ista stvar je istina i sa istorijskim događajima u Knjizi Dela. Zato što ljudi pokušavaju da izvuku doktrinu iz njih, oni često uče stvari koje protureče jasnim izjavama u Pismima; poput, pogrešnog zaključka da su samo neki vernici kršteni Duhom, ili da krštenje Duhom uvek za rezultat ima da ta osoba progovori u jezicima. Ukoliko se u Pismima proučavaju doktrinalni odlomci, upravo ti odlomci protureče zaključcima koji se izvode. Na primer, I Korinćanima 12:13 kaže da svaki vernik, bez iznimke, jeste kršten Duhom. I Korinćanima 12:28-30 takođe kaže da ne govore svi u jezicima. Očigledno je, stoga, učenje koje je izvučeno iz istorijskih događaja u Knjizi Dela – da krštenje Duhom uvek rezultira govorom u jezicima i da su samo neki vernici kršteni Duhom, jeste pogrešno.

Još jednom, Knjiga Dela je istorijska knjiga, koja mora biti korištena da bi se ilustrovala doktrina, a ne da bi se formulisala doktrina. Jer čak i za vreme u kojem se odvija Knjiga Dela, Duh Sveti nije dolazio ni na jedan konstantan, dosledan način. U Delima 2, On je došao direktno. U Delima 8, On je došao preko polaganja Petrovih ruku. U Delima 10, došao je direktno pre nego su bili kršteni vodom. U Delima 19, On je došao tek posle krštenja vodom i posle polaganja Pavlovihih ruku.

Kao ilustraciju doktrine uzećemo na primer Matej 16:19; tu imamo doktrinu da su Petru dani **ključevi kraljevstva** i da je on odgovoran da otvori vrata Crkve trima grupama unutar čovečanstva tog vremena: Jevrejima, Paganima i Samarjanima. Knjiga Dela jeste ilustracija tog doktrinalnog učenja: u Delima 2, Petar otvara vrata za Jevreje; u Delima 8, za Samarjane; u Delima 10, za Pagane. To je razlog zašto je

svaki put Petar trebao da bude prisutan kada je svaka od tih grupa inicirana u Telo Mesije. Ova tri događaja ilustruju doktrinalno naučavanje iz Matej 16:19.

j. Zaključak o Krštenju Duhom

Da zaključimo učenje iz Poslanica koje se odnosi na doktrinu o krštenju Duhom Svetim: svaka osoba, bez izuzetka, jeste krštena Duhom u trenutku kada poveruje. Rezultat krštenja Duhom nije nijedan poseban dar, već je rezultat članstvo u Telu Mesije, u Crkvi. Budući su svi vernici udovi Tela Mesije, svi vernici su stoga kršteni Duhom Svetim. Ovo je norma kroz celo vreme razdoblja Crkve.

4. Služba Pečaćenja

Četvrta služba Duha Svetoga koja se odnosi na spasenje jeste služba pečaćenja. Svaki vernik je zapečaćen Duhom Svetim.

a. Pisma o Službi Pečaćenja Duhom

Ima tri odlomka koji poučavaju o službi pečaćenja Duha. Prvi odlomak je II Korinćanima 1:22: **On nas i zapečati i dade zalog u srca naša - Duha.**

U ovom odlomku, sam Duh Sveti je pečat. Ovaj pečat je **zalog**, predujam za vernikovo konačno spasenje koje je još uvek budućnost.

Drugi odlomak je Efescima 1:13-14: **U njemu ste i vi, pošto ste čuli reč istine - evanđelje spasenja svoga, u njemu ste, pošto poverovaste, i zapečaćeni Duhom obećanim Svetim, koji je zalog naše baštine do otkupljenja stečevine - na hvalu slave njegov.**

U ovom odlomku, Duh Sveti je izvršilac, ali i pečat. Vernici su **zapečaćeni Duhom obećanim Svetim**, u trenutku spasenja, jer kaže, **pošto poverovaste**, (vernici su) **i zapečaćeni Duhom obećanim Svetim**. U trenutku spasenja, osoba je zapečaćena. Temelj pečaćenja jeste vera.

Treći odlomak je Efescima 4:30: **I ne žalostite Duha Svetoga Božijega kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.**

U ovom odlomku, Duh Sveti je izvršilac pečaćenja. On je Onaj koji garantuje konačno otkupljenje. Zato što su vernici zapečaćeni Duhom, ne treba da žaloste Duha Svetoga.

b. Grananje Službe Pečaćenja Duha

Ova tri odlomka ističu pet grananja službe pečaćenja Duha Svetoga.

Prvo, Duh Sveti je i izvršilac i pečat. On je izvršilac, to jest, On je Onaj koji vrši pečaćenje. On je i sam pečat.

Drugo, Duh Sveti je sadržina samog pečata, a Bog je Osoba koja izvana čini pečaćenje. Poanta je da je Bog Otac Onaj koji prouzroči pečaćenje, a Duh Sveti je posrednički uzrok pečaćenja.

Treće, pečaćenje je sveobuhvatno među svim vernicima. Jedini uslov da bi se bilo zapečaćeno Duhom jeste verovati. Budući svaki vernik očigledno jeste poverovao u Ješuu Mesiju, svaki vernik jeste zapečaćen Duhom Svetim. Pečaćenje je temelj da se ne žalosti Duha Svetog, a to je nešto, što očigledno, samo vernik može da učini.

Četvrto, vreme pečaćenja je u trenutku spasenja (Efescima 1:13). Doslovno, na Grčkom kaže, 'U kome ste, pošto ste poverovali, zapečaćeni Duhom Svetim obećanim'. Uzrok pečaćenja je jednostavno čuti i verovati. Od trenutka kada osoba poveruje, osoba je zapečaćena Duhom Svetim.

I peto, značenje toga da se bude zapečaćen Duhom Svetim jeste večna sigurnost. Kroz krštenje Duhom, vernik je smešten u Telo Mesije. Kroz pečaćenje Duhom, vernik je zaključan, ili zapečaćen u Telo, tako da više ne može da ispadne. Ključna zamisao pečaćenja jeste večna sigurnost.

c. Staro-Zavetni Koncept Pečata

Ukoliko razmotrimo pozadinu Staro-Zavetnog koncepta pečata, uvidećemo da je tu uključeno još više toga.

Prvo, koncept pečata u Starom zavetu bio je oznaka autoriteta (I Carevima 21:7-9; Jestira 3:9-12; 8:7-10). Zato što su vernici zapečaćeni, oni imaju autoritet od Boga protiv sveta i protiv Sotone.

Drugo, pečat je u Starom Zavetu bio oznaka završene transakcije (Jeremija 32:10-15). Za vernika, spasenje je završen posao. Jednom poverovavši, sve blagodati spasenja primenjene su na vernika, tako da je pečat Duha Svetog oznaka završene transakcije.

Treće, pečat je bio oznaka obezbeđenja (Danilo 6:17). Ovo je glavna poanta službe pečaćenja Duhom u Novom Zavetu: pečat je oznaka vernikove večne sigurnosti.

d. Značenje Službe Pečaćenja Duhom

Značenje službe pečaćenja Duhom za vernike jeste peterostruka.

Prvo, označava uverenost da je vernik sada u Božijem vlasništvu. Bog sada poseduje vernika, a pečat je oznaka Božijeg vlasništva, ili Božijeg posedništva nad vernikom.

Drugo, označava uverenost u obećanje spasenja. Samo Bog može da slomi ovaj pečat, a On je obećao da ga neće slomiti; stoga, vernikovo spasenje je osigurano.

Treće, označava uverenost u Njegov cilj da će da održi vernika do Dana Otkupljenja. Buduće otkupljenje jeste otkupljenje vernikovog tela u vaskrsnuću. Pečat je garancija da, ukoliko vernik umre, on će da bude vaskrsnut u danu otkupljenja.

Četvrto, označava da vernik poseduje Mesijin autoritet i da ima pravo da ga koristi. Vernik ima autoritet nad svojom grešnom prirodom, nad Sotonom, i nad svetom.

I peto, pečat označava da je transakcija za vernikovo spasenje završena, iako će puno uživanje toga tek da usledi.

5. Služba Pomazanja

Peta i poslednja služba Duha Svetoga u odnosu na spasenje jeste služba pomazanja Duha. Ima tri odlomka koja govore o službi pomazanja Duha Svetog.

a. Pisma o Službi Pomazanja Duhom

Prvi odlomak je II Korinćanima 1:21-22: ***A onaj koji nas zajedno s vama utvrđuje za Hrista, on nas i pomaza - Bog. On nas i zapečati i daje zalog u srca naša - Duha.***

U ovom odlomku, ne samo da Duh pečati vernika, Duh isto tako i pomazuje vernika. Izvršilac pomazanja je Bog; sredstvo pomazanja je Duh Sveti. Baš poput pečačenja, i ovo je povezano sa time da je vernik **u Hristu**. Vernik je pomazan od Boga posredstvom Duha Svetoga.

Drugi odlomak je I Jovanova 2:20: ***A vi imate pomazanje od Svetoga, i znate sve.***

U ovom odlomku, izvršilac pomazanja je **Sveti**. Rezultat je: **i znate sve**. U ovom kontekstu, **sve**, se odnosi na sve što je povezano sa spasenjem.

Treći odlomak je I Jovanova 2:27: ***A vi - pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje i ne treba da vas neko podučava. Nego kao što vas to isto pomazanje uči o svemu, a istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostaćete u njemu.***

U ovom odlomku, pomazanje je od Onoga koji prebiva u verniku; a to je Gospod. Rezultat je da vernik nema potrebe da ge neko podučava. U ovom kontekstu, govori se o istini Evandjelja. Vernik je već prihvatio istinu Evandjelja i regenerisan je od Duha Svetoga. Sada, sa **pomazanjem**, koje je vernik primio od Duha Svetoga, sa njim je i potvrđen doveka. Pomazanje uči vernika istinu **o svemu**.

Ovaj odlomak se ponekad koristi da se kaže kako vernik ne treba ljudske učitelje, zato što je Duh Sveti vernikov jedini učitelj. Ali takve tvrdnje protureče drugim odlomcima u Pismima. Jedan od darova Duha Svetoga, na primer, jeste dar podučavanja; Bog je dao Crkvi nadarene učitelje tako da bi sveti mogli učiti. U kontekstu ovog odlomka, ono o čemu vernik ne treba da bude podučavan jeste istina Evandjelja. Ove istine su već potvrđene zbog vere koju vernik već ima.

b. Grananje Službe Pomazanja Duha

Iz ova tri odlomka, tri razgranavanja mogu da budu podučavana o službi pomazanja Duha. Prvo, Bog čini pomazanje. Drugo, to nije nešto šta se ponavlja, vernik je pomazan jednom-za-svagda u trenutku kada poveruje. Treće, onaj koji je pomazanik, na njemu pomazanje Duhom nastavlja stalno da prebiva.

c. Značenje Službe Pomazanja Duhom

Značenje pomazanja jeste trostruko. Prvo, ono je temelj za čvrsto uverenje u istinu Evandjelja. Drugo, ono je temelj za učenje još duhovnih istina. Treće, ono je temelj za službu.

Kroz Pisma, ljudi su često bivali pomazivani za posebne službe. Često, ljudi imaju posebne službe koje treba da urade za Gospoda, a o onome šta ta služba jeste, ovisiće i duhovni darovi koje će On dati verniku.

6. Zaključak

Ovo su pet službi Duha Svetoga koje se odnose na spasenje. Prvo, regeneracija, po kojoj se osoba rađa ponovo i Mesija ulazi u život te osobe. Drugo, prebivanje, po kojem Duh uspostavlja Svoje prebivalište u verniku. Treće, krštenje, po kojem je vernik smešten u Telo Mesije. Četvrto, pečaćenje, kojim je vernik zaključan u Telo, tako da više nikada ne ispadne. I peto, pomazanje, po kojem je verniku potvrđena istina Evandjelja u koje veruje i sada je spreman da uči nove duhovne istine. Ovo su pet stvari koje se dogode u trenutku kada osoba poveruje; one su trenutne, sve se dešavaju u isto vreme.

B. Službe Duha Svetoga u Odnosu na Duhovni Rast

Druga velika kategorija službi Duha Svetoga odnosi se na duhovni rast. Ima sedam službi Duha Svetoga koje su vezane za duhovni rast.

1. Služba Punjenja Duhom

Prva i svakako najvažnija služba Duha Svetoga koja se odnosi na duhovni rast jeste služba punjenja Duhom; da se bude ispunjen Duhom.

a. Grčke Reči

Tri različite Grčke reči se koriste, a sve se prevode sa Engleskom reči „to fill” (napuniti), ili „to be filled” (biti napunjen).

Prvi oblik je glagol koji se koristi osam puta. Ovu reč koristi samo Luka, i u Evandelju i u Knjizi Dela. Kod Luke, reč se koristi za Jovana Krstitelja (Luka 1:15); za Jelisavetu (Luka 1:41); i za Zaharija (Luka 1:67). U Knjizi Dela, koristi se za

dvanaest učenika u gornjoj sobi (Dela 2:4); za Petra (Dela 4:8); za apostole (Dela 4:31); i za Pavla (Dela 9:17; 13:9).

Drugi Grčki oblik je pridev koji se koristi četiri puta, takođe, samo Luka, u Evanđelju, i Luka u Knjizi o Delima Apostolskim. U Luka 4:1 govori o Mesiji da je bio pun. U Knjizi Dela, koristi se za sedmoricu đakona koji su bili puni (Dela 6:3); za Stevana (Dela 7:55); i za Varnavu (Dela 11:24).

Treći Grčki oblik je takođe glagol, a koristi se dvaput. Prvi puta ga koristi Luka, u Delima 13:52, gde se govori o učenicima. Drugi put ga koristi Pavle u Efescima 5:18, gde je dana zapovest da se puni Duhom.

Ovo su svi odlomci u kojima nalazimo ispunjenje Duhom. U svakom slučaju, osim jednog, Luka je taj koji koristi taj izraz, ili u svom Evanđelju, ili u Knjizi Dela Apostolska. Jedini izuzetak jesu Efescima 5:18, gde Pavle koristi taj termin. Luka je bio bliski Pavlov suradnik i posvuda je putovao sa njim. Upravo iz ovih odlomaka u Luki, Delima i Efescima može da se izvlači Biblijsko učenje o punjenju Duhom.

b. Značenje Punjenja Duhom

Biti ispunjen znači „biti kontrolisan”. Na primer, Efescima 5:18 kaže: ***I ne opijajte se vinom, u kojem je raskalašenost, nego se ispunjavajte Duhom.***

Biti ispunjen vinom znači, „biti kontrolisan od vina”. Biti ***ispunjen Duhom*** znači, „biti kontrolisan od Duha”. To znači da Duh poseduje to područje u životu vernika, područje koje je On ispunio. Služba punjenja Duhom jeste postignuta kada se vernik prepušta, kada se prinosi prebivanju Duha Svetoga. Duh prebiva u verniku od trenutka kada osoba poveruje, jer to je Njegova služba koja je povezana sa spasenjem. Ali kada vernik podloži bilo koji deo svog života kontroli prebivajućeg Duha, tada je ispunjen prebivajućim Duhom u tom području svoga života, i to područje njegovog života sada je kontrolisano od Duha.

c. Priroda Punjenja Duhom

Tri stvari treba da se primete o prirodi punjenja Duhom, a sve tri se temelje na Efescima 5:18.

(1) Punjenje Duhom je Zapovedeno

Prvo, ono je zapovedeno. Verniku nigde nije zapovedeno da bude regenerisan, da ima prebivanje, da bude kršten, da bude zapečaćen, ili da bude pomazan Duhom Svetim. Ove stvari se događaju automatikom u trenutku kada osoba poveruje. Ali ovde je on zapovedio: **puniti se Duhom.**

(2) Punjenje Duhom se Ponavlja

Druga stvar o prirodi punjenja Duhom jeste to da je to služba, koja se može ponavljati. Sve službe Duha Svetoga koje su povezane sa spasenjem ne mogu da se ponavljaju; one su radnje koje se dešavaju jednom-za-svagda, a dešavaju se u trenutku kada osoba poveruje. Ali, službe koje su povezane sa duhovnim rastom mogu da se ponavljaju, kao što je to slučaj kod punjenja Duhom. Vreme koje se koristi u Efescima 5:18, jeste sadašnje vreme, a u značenju je, „stalno se puniti” Duhom. Grčko sadašnje vreme naglašava stalnu akciju koja se ponavlja.

Zato što se punjenje Duhom ponavlja, ne mora nužno da znači da je vernik izgubio prethodno punjenje, iako poneki put može da znači baš to. To isto tako može da znači da je novo područje vernikova života smešteno pod kontrolu Duha. Na primer, apostoli su bili ispunjeni Duhom barem u tri različite prilike (Dela 2:4; 4:8; 4:31). Pavle je bio ispunjen u dve različite prilike (Dela 9:17; 13:52). Varnava je bio ispunjen u Delima 11:24. U nijednom od ovih slučajeva prethodno ispunjenje nije izgubljeno. U svakom slučaju, bilo je potrebno da novo područje bude stavljeno pod kontrolu Duha, tako da su u svakom od ovih područja oni sada bili ispunjeni Duhom.

(3) Punjenje Duhom je Pasivno

Treća stvar koja se tiče prirode punjenja Duhom temeljena je na trpnom stanju (pasiv) koje nalazimo u Efescima 5:18, a to znači da neko drugi vrši samo punjenje. Svaki vernik treba da podloži sebe tako da se punjenje može dogoditi; Duh Sveti je taj koji puni.

d. Uslovi za Punjenje Duhom

Ima četiri uslova koje vernik treba da ispuni kako bi bio ispunjen Duhom.

(1) Predan Život

Prvi uslov da bi se imalo Duhom ispunjen život jeste predan život (Rimljani 12:1-2). Kako je Duhom ispunjen život, očigledno život koji je kontrolisan Duhom, vernikov život mora da bude predan Bogu da bi ga On koristio. Ako vernik nije predao svoje telo kao **žrtvu živu**, on nije istinski ispunjen Duhom; vernik je taj koji ima kontrolu, a ne Duh.

Rimljani 12:1 ohrabruju vernike da **prinesu svoja tela kao žrtvu živu**, kao čin inicijalnog predanja. Reč **prinesu**, je u Aoristu, a to naglašava da mora da bude samo-jednom prinešeno telo. Rimljani 12:2 uče da vernik treba posle da živi stalno odvojen život, dozvoljavajući neprekidno da bude **preobražavan** (sadašnje vreme u Grčkom), a nikako da bude saobličen svetlu. Ovo delo predanja iz Rimljana 12:1 nešto je šta osoba čini nakon što postane vernik. Ako je osoba lično primila Isusa kao svog Spasitelja i Mesiju, ali nije ni u jednom trenutku svog života učinila ovo jednom-za-svagda prinošenje svoga tela kao **žive žrtve**, za upotrebu Bogu, onda on u sadašnjem trenutku nije ispunjen Duhom, jer njegovo telo nije pod kontrolom

Duha. Vernik treba da učini ovaj inicijalni čin prinošenja (stih 1), i od tada pa nadalje treba da dozvoli Bogu da radi u njegovom životu bez prekida (stih 2).

(2) Neporažen Život

Drugi uslov da bi se bilo ispunjen Duhom jeste neporažen život. Efescima 4:30 kaže: ***I ne žalostite Duha Svetoga Božijega kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.***

Ožalostiti Duha Svetoga jeste greh, i to greh koji samo vernik može da počini. Kada vernik počini greh u svom telu, on greši protiv Duha koji prebiva u njemu i kojim je zapečaćen za ***dan otkupljenja***, i zato se Duh ožalosti. Ukoliko vernik žalosti Duha, on nije ispunjen Duhom. Živeti poražen život znači da žalostimo Duha. Živeti neporažen život jeste način na koji vernik ne žalosti Duha. Ovo postaje uslov da se bude ispunjen Duhom.

(3) Život Zavisan o duhu

Treći uslov da se bude ispunjen Duhom jeste da se živi život zavisan o duhu. Galatima 5:16 kaže: ***A velim: hodite u Duhu, pa nećete ugadati požudi tela.***

U ovom odlomku, ***Duh*** je verovatno nanovorođeni ljudski duh, pre nego Duh Sveti, i to onda naglašava da bi vernik trebalo da živi život zavisan o svojoj novoj prirodi. Nova priroda je ta koja je pod kontrolom Duha. Vernik treba da živi život zavisan o duhu.

(4) Život u Poslušnosti

Četvrti uslov da se bude ispunjen Duhom jeste poslušnost. Očigledno je, da ukoliko se vernik ne pokorava zapovedima Zakona Mesije, takav neće da bude ispunjen Duhom. Ješua je rekao: ***Ako me ljubite, držaćete moje zapovedi.*** Vernik pokazuje svoju ljubav prema Bogu tako što Mu je poslušan. Ukoliko vernik živi život u poslušnosti zapovedima Zakona Mesijinog, takav takođe živi Duhom ispunjen život.

e. Rezultati Ispunjenja Duhom

Ima deset rezultata koji proizlaze iz Duhom ispunjenog života. Prvi rezultat je da osoba postaje sve sličnija Mesiji (Galatima 5:22-23). Ukoliko vernik omogućuje sebi da bude pod kontrolom Duha i da bude ispunjen Duhom, on će postajati sve više i više saobražen slici Sina.

Drugi rezultat su obožavanje i hvale. Ovo se pominje u Efescima 5:19-20, a to su stihovi koji slede posle zapovesti da se puni sa Duhom u stihu 18. Isti zaključak se navodi i u Filipljanima 3:3.

Treći rezultat je pokornost. Ovo nalazimo u Efescima 5:21, u istom konceptu od Efežana 5:18, gde je verniku rečeno da se ***puni Duhom***. Stav pokornosti jedan

prema drugom i prema autoritetu – kod kuće, u crkvi, ili vlastima – jeste rezultat toga što je neko ispunjen Duhom.

Četvrti rezultat jeste služba (Jovan 7:37-39; II Korinćanima 3:6). Duhom ispunjeni vernik živeće život u službi Gospodu. Ovo je, isto tako, prirodna nadgradnja toga da osoba jeste ispunjena Duhom, zato što, ako vernik jeste pod kontrolom Duha, on će želeti da služi Bogu.

Peti rezultat je oslobađanje (Rimljani 8:2). Kada vernik živi Duhom ispunjen život, on je oslobođen **od zakona greha i smrti**, i umesto toga živi u novini života.

Šesti rezultat je duhovna snaga (Efescima 3:16). Živeći Duhom ispunjen život za rezultat ima jačanje vernikove duhovne vitalnosti.

Sedmi rezultat je Božansko davanje moći i osposobljavanje (Dela 1:8; Rimljani 15:13, 19; I Solunjanima 1:5). Vernik će biti ispunjen sa moći Duha ukoliko je ispunjen Duhom.

Osmi rezultat je svedočenje (Dela 4:8-12; 11:23-24). Ispunjenje Duhom podstiče vernika da svedoči o svojoj veri. Neće svi vernici da postanu veliki evangelisti. Ali jednostavno življenje Duhom ispunjenog života i dopuštanje Duhu da kontroliše vernika, i vernik će po prirodi stvari početi da svedoči drugima o tvrdnjama koje se odnose na Isusa Mesiju.

Deveti rezultat jeste zajedništvo sa Bogom i sa drugim svetima (Filipljanima 2:1-4). Kada vernik nije ispunjen Duhom, on ne uživa zajedništvo sa drugim svetima. Kada vernik jeste ispunjen Duhom, on traga za zajedništvom, žedan je zajedništva. Ova želja za zajedništvom jeste rezultat toga da je osoba ispunjena Duhom.

Deseti rezultat jeste progresivno posvećenje. Vernik je sve više i više posvećen, ili odvojen kao posebna posuda za Božiju upotrebu, i postaje sve više i više nalik na Mesiju i sve više svet u ovom životu.

f. Zaključak o Ispunjenju Duhom

Postoji inicijalno punjenje koje se dešava u trenutku kada osoba poveruje; Duh preuzima kontrolu nad tim delom vernika koji se tiče njegove vere i spasenja. Kako vernik raste u duhovnom životu, Bog mu pokazuje druga područja njegovog života, za koja je isto potrebno da budu ispunjena, ili da budu kontrolisana Duhom. Svako put kada vernik podloži novo područje svog života kontroli Duha, ponovno se ispuni. To je razlog zašto vernik može da bude ispunjen više puta u svom duhovnom rastu, i to je razlog zašto će da bude ispunjen više puta.

2. Služba Podučavanja

Druga služba Duha Svetoga koja se odnosi na duhovni rast jeste podučavanje vernika duhovnim istinama.

a. Glavni Odlomak: Jovan 16:12-15

Još vam mnogo imam kazati, ali to sada ne možete nositi. No kada dođe on, Duh istine, upućivaće vas u svu istinu, jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što god čuje i objavljevati vam ono što dolazi. On će proslavljati mene jer će od mojega primati i objavljevati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga rekoh: ‘Od mojega će primati i objavljevati vama.’

Ovaj odlomak podučava činjenicu da Duh Sveti ima službu podučavanja vernika, a to podučavanje je deo vernikovog duhovnog rasta. Sadržaj onoga šta On uči vernika uključuje dve stvari: prvo, Biblijske istine općenito; i drugo, posebno proroštva. Šta više vernik razume Biblijske istine općenito, to više razume posebnosti proroštava. Rezultat službe podučavanja Duha Svetoga u vernikovom životu jeste to da se proslavlja Mesija. Šta više vernik uči o duhovnim istinama, sve više se ponaša po onome što je naučio, sve više njegov život postaje dosledniji onome što uči, a time se Ješua Mesija proslavlja još više.

b. Metode

Postoje tri metode koje Duh Sveti koristi da bi podučavao vernika. Prva metoda je služba Duha u prosvetljenju (I Korinćanima 2:9-16). Duh Sveti je taj koji prosvetljava um vernika kako bi mu pomogao da razume duhovne istine.

Druga metoda Duha jeste da koristi čoveka koji ima dar podučavanja (I Korinćanima 12:29; Efescima 4:11). Jedan od darova Duha Svetoga jeste dar podučavanja. On daje ovaj dar određenim ljudima i oni postaju odgovorni da prenesu podučavanje Reči Božije drugim vernicima.

Treća metoda se temelji na službi pomazanja Duha Svetoga, o kojoj smo nešto ranije govorili (I Jovanova 2:27). Učenje koje vernik primi kroz prosvetljenje, i kroz ljude koji imaju dar podučavanja potvrđeno je od Duha Svetoga. Ovo potvrđivanje nije nekakav osećaj, već je potvrđeno kroz pisanu Reč Božiju, na način da je ono što je naučavano saobraženo sa onim što je zapisano u Pismima.

3. Služba Vodstva ili Upravljanje

Treća služba Duha Svetoga koja je vezana za duhovni rast jeste vodstvo, ili upravljanje. Dva odlomka govore o ovoj službi vodstva, ili upravljanja.

Prvi odlomak, gde je vodstvo Duha dokaz „sinovstva” jeste u Rimljanima 8:14: ***Jer svi koji su Duhom Božijim vođeni, oni su sinovi Božiji.***

Svi vernici ***su Duhom Božijim vođeni***, zato što su svi vernici ***sinovi Božiji***. Šta više vernik sazreva u svom sinovstvu, to će sve više vodstvo i upravljanje Duha biti očigledno u životu vernika.

Drugi odlomak je u Galatima 5:18: ***Ako li vas Duh vodi, niste pod Zakonom.*** Biti **vođen** (upravljan) **Duhom**, znači da vernik više nije pod Mojsijevim Zakonom. Vernik se ne okreće vodstvu Mojsijevog Zakona, već se okreće ka Duhu Svetom. Duh vodi vernika u saobražavanje pisanoj Reči Božijoj.

Postoji celi niz primera u Knjizi Dela koji ilustruju ovo vođenje, ili upravljanje svetih od Duha Svetoga. Neki od primera su: Filip (Dela 8:29); Petar (Dela 10:19-20; 11:12); Varnava i Savle (Dela 13:2, 4); Pavle (Dela 16:6-7; 20:22-23); i starešine iz Efesa (Dela 20:28).

4. Služba Uveravanja

Četvrta služba Duha Svetoga u vezi sa duhovnim rastom jeste služba uveravanja. Po službi uveravanja vernik zna da je uistinu spašen i da je dete Božije. Tri odlomka govore o ovoj službi.

Prvi odlomak je u Rimljanima 8:16: ***Sam Duh svedoči s duhom našim da smo deca Božija.***

Prema ovom stihu, sredstvo uveravanja jeste da Duh Sveti svedoči zajedno sa nanovo rođenim vernikovim ljudskim duhom, sa njegovim regenerisanim duhom, da je on, uistinu dete Božije.

Drugi odlomak je I Jovanova 3:24: ***I ko drži zapovedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovome znamo da On ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.***

Prema ovom stihu, vernik zna da Bog sada prebiva u njemu zbog Duha koji mu je dat. Posredstvom prebivajućeg Duha Svetoga kojeg osoba prima u trenutku kada poveruje, Duh Sveti svedoči da je Bog uistinu taj koji prebiva u verniku.

Treći odlomak je I Jovanova 4:13: ***Po ovome znamo da ostajemo u njemu i on u nama: dao nam je od svoga Duha.***

U ovom stihu, vernik zna da Bog prebiva u njemu, i da on prebiva u Bogu, zato što je Bog dao Svog Duha verniku.

5. Služba Molitve i Posredovanja

Peta služba Duha Svetoga u odnosu na duhovni rast jeste služba molitve i posredovanja. Tri glavna odlomka govore o ovoj službi.

Prvi je u Rimljanima 8:26-27: ***A tako nam i Duh pomaže u našim slabostima. Ne znamo naime što da molimo kako valja, ali se sam Duh zauzima za nas neizrecivim uzdisajima. A Onaj koji proniče srca zna koja je težnja Duha - da se po Božijoj volji zauzima za svete.***

Prema ovom odlomku, Duh Sveti moli za vernika. Razlog zašto Duh Sveti treba da moli za vernika jeste zbog vernikovih slabosti u njegovom molitvenom životu. Budući je konačan, vernik ne zna uvek koje su njegove stvarne potrebe. Vernik moli za ono šta on misli da mu treba, ali on uvek ne zna koje su njegove istinske potrebe, a Duh Sveti to zna uvek. Upravo zbog vernikovih slabosti u njegovom molitvenom životu, a posebno se to odnosi na znanje za šta treba moliti, Duh Sveti moli za vernika.

Metoda koju Duh Sveti koristi nalazimo u reči „pomaže”. Grčka reč doslovno znači da „Duh Sveti stavlja Svoje ruke u posao i saraduje sa vernikom”. Duh Sveti zapravo pozajmljuje verniku „ruku” u njegovom molitvenom životu.

Nadalje, Duh Sveti moli **neizrecivim uzdisajima**. Ovaj stih se ponekad pogrešno koristi da bi se podučavalo da su ovi **uzdisaji**, govorenje u jezicima. Ali stih jasno kaže da se radi o **neizrecivim uzdisajima** (i tačka!). Ne kaže, „sa uzdisajima koji se ne daju rečima iskazati, osim ukoliko osoba ne govori u jezicima”, već kaže sa **neizrecivim uzdisajima** (i tačka!). Ovo nije služba Duha samo za one koji govore u jezicima; ovo je služba za sve vernike. Pavle, u kontekstu Rimljanina 8:26-27 govori o stvarima koje su istina za sve vernike.

Drugi odlomak je u Efescima 6:18: **Svakovrsnom molitvom i prošnjom u svako doba molite u Duhu. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.**

Ovaj stih govori o molitvi u Duhu Svetom iz dva razloga: prvo, zbog **ustrajnosti**, onih koji su sveti; i drugo, zbog **molitve za sve svete**.

Treći odlomak je u Judina 20: **A vi, ljubljeni, nadograđujte se na svojoj najsvetijoj veri, moleći se u Duhu Svetome.**

Ovaj stih govori **moleći se u Duhu Svetome**, sa postojanošću **nadograđujte**, vernike u veri.

6. Služba Svedočenja Duha

Šesta služba Duha Svetoga koja je povezana sa duhovnim rastom jeste svedočenje Duha. Brojni odlomci opisuju svedočenje Duha, kao i to o čemu On svedoči.

Prvi odlomak je u Rimljanima 8:16, koji uči da je vernikova svesnost njegovog spasenja u Isusu Mesiji rezultat aktivnosti Duha Svetoga. Razlog zašto je vernik uveren u svoje spasenje jeste zbog svedočenja Duha. Duh čini vernika svesnim da je vernik.

Drugi odlomak je u I Korinćanima 2:9-16, gde Duh svedoči da vernik ima **Hristov um**. Zato što vernik ima **Hristov um**, on može da razume ono što je **Hristov um** proizveo: Pisma.

Treće, prema I Korinćanima 12:3, svedočanstvo Duha potvrđuje Gospodstvo Ješue Mesije u tome da **niko ne može reći: 'Isus je Gospod' osim u Duhu Svetomu**.

Četvrti odlomak je u II Korinćanima 1:22, gde se svedočenje Duha odnosi na svedočanstvo da vernik ima pečat konačnog otkupljenja. Baš kao što je spašen vernikov nematerijalni deo, isto tako, materijalni deo vernika će jednog dana biti spašen. Bilo da će vernik biti promenjen kod Uzdignuća, ili da će biti vaskrsnut kod Uzdignuća.

Peti odlomak je II Korinćanima 3:1-8, koja govori o tome da se bude pozvan u službu. Razlog zašto neki ljudi osećaju da su pozvani u službu jeste upravo zbog svedočenja Duha Svetoga.

Šesto, Galatima 4:6, kažu da Duh unutar vernika njemu daje svesnost o njegovom odnosu sa Bogom. Vernik zna da on ima dobar, ili da ima loš odnos sa Bogom, upravo posredstvom svedočenja Duha.

Sedmi odlomak jesu Efežani 1:17-21, koji uče da Duh Sveti prosvetljuje vernika kako bi on razumeo Božiji program. Razlog zašto vernik može da razume program Božiji, da razume zašto Bog ponekad čini stvari na jedan način, a ponekad na neki drugi način, jeste upravo zbog svedočenja Duha.

Osmi odlomak je u Efescima 3:16-19, koji tretira sa poznanjem **ljubavi Hristove**. Upravo zbog ovog unutaršnjeg svedočenja Duha, vernik zna da on ima ljubav Mesije.

Deveti odlomak je u I Jovanova 2:20-27, gde Duh Sveti svedoči verniku u odnosu na istine o učenje koje je primio. Razlog zašto vernik može da bude miran sa istinom koju je upravo primio jeste upravo zbog unutaršnjeg svedočenja Duha Svetoga.

Deseti odlomak jeste I Jovanova 3:24, koji govori o svedočenju Duha prema verniku o tome da Bog prebiva u njemu.

Jedanaesti odlomak je I Jovanova 5:7-12, koji uči da Duh Sveti svedoči verniku da on ima večni život u Sinu.

Treba da se istakne da ovo svedočenje Duha nije saobraženo, niti potvrđeno pomoću osećaja. Osećaji mogu da budu izuzetno prevarni. Vernik može da se oseća jako dobro oko nekih stvari, stvari koje su jako, jako pogrešne. Na sreću, Biblija nam isto tako objašnjava kako se ovo svedočanstvo Duha potvrđuje. Svedočenje Duha i uverenje o istini dolazi kroz Reč Božiju. Efescima 6:17 uče da je **mač Duha Reč Božija**. Svedočenje je potvrđeno zato što je saobraženo učenju pisane Reči Božije. Otkrivenje 2-3 jeste dobar primer. Svih sedam pisama napisanih crkvama sadrže izjavu: **šta Duh govori crkvama**, a to se odnosi na ono šta je upravo zapisano.

Svedočanstvo Duha ne dolazi posredstvom osećaja, već posredstvom Reči Božije. Duh prebiva u verniku i prosvetljava njegov um da može da razume Pisma. Prosvetljenje vernikovog uma jeste sredstvo koje Duh koristi da bi svedočio verniku o istinama ili neistinama onoga šta je upravo slušao.

7. Služba Zajedništva Duha Svetoga

Sedma služba Duha Svetoga koja se odnosi na duhovni rast jeste zajedništvo Duha Svetoga. Ima dva odlomka koja govore o zajedništvu Duha Svetoga. Prvi je u II Korinćanima 13:14, gde se kaže: **zajedništvo Duha Svetoga**. Drugi je u Filipljanima 2:1, gde piše: **zajedništvo Duha** (Svetoga). Grčka reč koja se ovde koristi jeste koinonia, a ona znači „druženje” ili „zajedništvo”. Upravo je ovo služba Duha Svetoga koja čini mogućim zajedništvo vernika.

Ima dva aspekta ovog zajedništva: vertikalni aspekt i horizontalni aspekt. Vertikalni aspekt je vernikovo zajedništvo sa Bogom Ocem kroz Duha Svetoga. Horizontalni aspekt jeste vernikovo zajedništvo sa drugim vernicima kroz Duha Svetoga. Zajedništvo Duha Svetog i u Duhu Svetom ima dva smera.

Kada govorimo o vertikalnom odnosu, kako bi se imao istinski odnos sa Bogom potrebno je lično hodaње sa Bogom. Ovo je mesto gde služba zajedništva i služba punjenja Duhom Svetim dolaze zajedno.

Kada govorimo o horizontalnom odnosu, odnos sa drugim vernicima neophodno traži tri stvari. Prvo, zahteva sastanak crkve. Da bi se desila istinska koinonia, istinsko zajedništvo Duha Svetoga, potrebno je da se crkva okuplja zajedno. Ovo je razlog zašto Biblija ohrabruje vernike da se okupljaju zajedno u lokalnoj crkvi, pod autoritetom starešina i đakona. Drugo, zahteva da sastanci budu strukturisani na takav način da ohrabruju komunikaciju. Ne smeju biti labavo formirani da se to pretvori u anarhiju, ali ne smeju da budu ni pod čvrstom stegom da Duhu onemoguće da slobodno radi i kroz druge svete u kongregaciji. Istinsko zajedništvo zahteva slobodu Duha Svetoga, potrebno mu je da ima i kontrolu od strane starešina, ali potrebno je i da bude neformalno. Mora da postoji uravnoteženost. Upravo u ovakvoj strukturi zajedništvo u horizontalnom području može da bude istinsko.

V. SLUŽBE DUHA SVETOGA U BUDUĆNOSTI

U ovom području službi Duha Svetoga govorićemo o tri stvari: Velika Nevolja, nacionalna regeneracija Izraela, i Milenijum.

A. Velika Nevolja

U vremenu Velike Nevolje, Duh Sveti će delovati u tri glavne službe.

1. Služba Regeneracije

Prvo, On će i dalje da čini delo regeneracije. Otkrivenje 7:1-17 ističe da će mnogi da budu spašeni tokom Nevolje. Spasenje jeste delo Duha Svetoga koje je direktni rezultat regeneracije. Činjenica da će biti spašenih ljudi tokom Nevolje, i među Jevrejima, i među Paganima, pokazuje da će Duh Sveti regenerisati ljude u vremenu Velike Nevolje.

2. Služba Pečaćenja

Drugo, Duh Sveti će takođe i da pečati ljude u vremenu Nevolje (Otkrivenje 7:3-4; 9:4). Pečaćenje je uvek garancija sigurnosti. Vernici su sada zapečaćeni Duhom kao garancija duhovne sigurnosti. U vremenu Nevolje, onima koji budu imali pečat Duha Svetoga neće biti zagarantovana samo večna duhovna sigurnost, već i fizička sigurnost od osude i proganjanja u vremenu Nevolje. Kao rezultat službe pečaćenja Duha Svetoga, oni će preživeti Nevolju.

3. Služba Prorokovanja

Treća služba koju će Duh Sveti da čini tokom Nevolje jeste prorokovanje. Još jednom, ljudima će biti data direktna otkrivenja od Boga. Jedan primer su dva svedoka u Otkrivenju 11:3-6, koji će da prorokuju u Jerusalimu. Ova dva svedoka su **dva stabla masline**, iz Zaharije 4:11-14, a povezani su sa Duhom Svetim kao **ulje**.

I dok će ove tri ključne službe Duh Sveti činiti u vremenu Velike Nevolje, ima jedna ključna služba koju On neće da čini u tom vremenu: krštenje Duhom. Kako smo to već i pre naglasili u ovom rukopisu, krštenje Duhom jeste rad koji je rezervisan samo za Crkvu. I dok će ljudi biti regenerisani, ispunjeni, zapečaćeni, i pomazani Duhom Svetim, niko u vremenu Nevolje neće biti kršten Duhom, jer je to delo samo za Doba Crkve, od Dela 2 pa sve do Uzdignuća Crkve.

B. Nacionalna Regeneracija Izraela

Drugi veliki budući posao Duha Svetoga biće Izraelova nacionalna regeneracija. Nacionalna regeneracija Izraela dosledno se veže za izlivanje Duha Svetoga. Ovo je vidljivo u brojnim odlomcima Starog Zaveta.

1. Isaija 32:9-20

Prvi odlomak se može podeliti u tri segmenta. Prvo, stihovi 9-14 opisuju period Velike Nevolje. Drugi segment, u stihu 15, opisuje izlivanje Duha Svetoga: **dok se na nas ne izlije Duh s visine i pustinja postane plodno polje, a plodno polje bude smatrano šumom**.

U ovom stihu Isaija govori o izlivanju Duha Svetoga na Izrael koje sledi posle Velike Nevolje (stihovi 9-14). U trećem segmentu (stihovi 16-20), on opisuje Mesijansko Carstvo, koje će uslediti nakon regeneracije Izraela.

2. Isaija 44:1-5

U drugom odlomku, stihovi 1-2 naglašavaju da je Izrael narod izabran od Boga. U stihovima 3-5, on opisuje izlivanje Duha na celokupnu naciju Izraela: **Jer ću na žednoga vodu izliti, i na suhu zemlju potoke. Na tvoje ću potomstvo izliti Duha svojega, i na tvoj porod blagoslov svoj. I niknuće među travom kao vrbe uza vode tekućice.** Jedan će reći: **'Ja sam Gospodnji'**, drugi će se pak nazvati imenom **Jakovljevim**, a treći će svojom rukom napisati: **'Gospodnji'**, i prozvati se imenom **Izraelovim**.

3. Jezekilj 39:25-29

U trećem odlomku, stihovi 25-28 opisuju opšte-svetsko ponovno okupljanje Jevrejskog naroda za Mesijansko Carstvo. Temelj za Izraelovo opšte-svetsko ponovno okupljanje dat nam je u stihu 29: **I neću više od njih lica svoga kriti, jer ću na dom Izraelov izliti Duha svog', reč je Gospoda GOSPODA.**

Ovaj stih govori o izlivanju Duha Svetoga nad celu naciju Izraela. Ovo izlivanje imaće za rezultat regeneraciju Izraela, koja će, posle toga, biti temelj za konačnu obnovu i ponovno okupljanje Izraela.

4. Joil 2:28-29

U četvrtom odlomku, Joil govori o poslednjim danima Velike Nevolje, kada će Duh Sveti da bude izliven nad celu naciju Izraela: ***I dogodiće se posle ovoga da ću izliti Duha svoga na svako telo; i prorokovaće sinovi vaši i kćeri vaše, vaši će starci sanjati sne, mladići vaši gledaće viđenja. A i na sluge i sluškinje u one ću dane izliti Duha svoga.***

Petar je citirao ovaj odlomak u Delima 2:16-21, primenjujući ga na njihovo iskustvo, jer se desilo izlivanje Duha na jedan ograničen način, samo na Dvanaest Apostola, ili na najviše sto i dvadeset, ali ne i na celu naciju Izraela. Ispunjenje Joila 2:28-29 nije se dogodilo u Delima 2, niti će se desiti u ovo sadašnje vreme. Ono će se desiti samo kada celokupna nacija Izraela bude spašena.

5. Zaharija 4:1-14

Peti odlomak također oslikava Izrael kao spašenu naciju. Sveopšte izlivanje Duha Svetoga biće samo na naciju Izraela, a povezano je sa Svetim Duhom u stihu 6: ***Tad on progovori i reče mi govoreći: 'To je reč Gospodnja Zeruvavilju govoreći: 'Ne silom ni snagom, već Duhom mojim', veli Gospod Nad Vojskama.***

6. Zaharija 12:10, 13:1

Šesti odlomak je Zaharija 12:10, 13:1. Stih 10 kaže: ***A na dom Davidov i na stanovnike Jerusalima izliću Duh milosti i molitava; i gledaće na me koga su proboli. I jadikovaće nad njim kao što se jadikuje nad jedincem, i tužiti nad njim kao što se tuži nad prvencem.***

U ovom odlomku, izlivanje Duha Svetoga rezultira nacionalnom regeneracijom Izraela, šta posle toga, vodi u Drugi Dolazak Isusa Mesije.

U ovom drugom velikom delu i službi Duha Svetoga u budućnosti, Duh Sveti će da radi na takav način da će cela nacija Izraela biti spašena delom regeneracije Duha Svetoga. Ovo će, za posledicu, da dovede do Drugog Dolaska Mesije.

C. Milenijum

Treća buduća služba Duha Svetoga će da bude Njegov rad u vremenu Milenijuma. Tri glavne službe bi trebalo da se pomenu.

1. Služba Regeneracije

Prvo, biće služba regeneracije. Biće ljudi koji će biti rođeni u Carstvu, i oni će nastaviti da nasleđuju grešnu prirodu. Grešna priroda imaće potrebu da bude regenerisana kroz veru u zamensku smrt, pogreb i Vaskrsenje Mesije. Duh Sveti će da regeneriše ljude u Milenijskom Carstvu prema Jeremiji 31:31-34.

2. Služba Prebivanja

Drugo, biće služba prebivanja. On će prebivati u vernicima (Jeremija 31:33; Jezekilj 36:27; 37:14).

3. Punina Duha Počiva Nad Mesijom

Treće, Duh Sveti će da bude nad Mesijom u Carstvu. Po Duhu Svetom, Mesija će da provodi Svoj autoritet i da upravlja sa atributima koji su opisani u Isaija 11:2-3: ***I na njemu će počivati Duh Gospodnji, Duh mudrosti i razbora, Duh saveta i sile, Duh spoznaje i straha Gospodnjega. I on će ugodu nalaziti u strahu Gospodnjemu; i neće suditi po viđenju očiju svojih niti će presuditi po čuvenju svojih ušiju.***

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.